

šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

Cijena 20 dinara • Izdaje: Novinsko-izdavačko poduzeće »Štampa« Šibenik • Direktor MARKO JURKOVIĆ • Mjesečna pretplata za FNRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara • Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-8 • Telefon štamparije 22-28 i 29-57

Proslava Međunarodnog dana žena i 20-godišnjice I konferencije AFŽ

Šibenik je ponosan na herojsko držanje svojih drugarica

Otkrivena spomen-ploča na kući u kojoj je osnovan Incijativni odbor AFŽ za grad Šibenik

Šibenik je na svečan način proslavio 8. mart - Međunarodni dan žena i 20-godišnjicu I konferencije Antifašističkog fronta žena Jugoslavije. Uoči proslave, u dvorani kina »20 april« održana je svečana sjednica predsjedništva Konferencije za društvenu aktivnost žena šibenske općine. Naši najmlađi građani su tom prigodom toplim riječima pozdravili prisutne, a zatim su darivali cvijećem majke palih boraca i žene aktivne učesnike u narodnoj revoluciji. Svečanoj sjednici su također prisustvovali predstavnici vlasti i JNA, zatim politički, javni i kulturni radnici Šibenika i brojni građani.

Prigodni referat je podnijela drugarica Milka Lasić, jedan od organizatora borbenog fronta šibenskih žena, a drugarica Desa Arbanas je evocirala uspomene na revolucionarno djelovanje Leposave Šarić, sekretara Mjesnog komiteta SKOJ-a. Sa sjednice je upućen prijedlog nadležnim organima da se nova Osnovna škola nazove njenim imenom.

Nakon čitanja nagrađenih pismenih sastava učes-

U referatu što ga je drugarica Asja Maroti podnijela na svečanoj akademiji rečeno je između ostalog:

Pozivajući narod na ustanak Partija je u ženama imala značajnu snagu. Prokušane kroz borbe u predratnom periodu, žene su se odazvale tom pozivu svjesne da je jedino KPJ ona snaga koja će ih i dalje voditi sigurnim putem do oštarenja težnji naroda.

Partijska organizacija na šibenskom području također je radila na širem okupljanju žena. Članovi KP zalazili su među narod, među težačke žene, tumačili ideje NOP-a ukazivali na opasnost fašističke pošasti što se širi Evropom. Pridobivala se je za pokret jedna po jedna žena, stvarale su se grupe, pa zatim aktivni žene u Šibeniku i Vodicama. Drugarice Marija Novak, Milka Lalić, Desa Koštan, Mila Macura, Anka Sario, Mila Karadžole i Bura sačinjavaju prvi aktivni žene u gradu, a na području današnje općine sjećamo se još i drugarice Ilinke Šprljan, Antice Špirić, Luje Vlahov, Milke Mrša, Marije Cvitan, Ante Maglica, Antice Sandrić, Jozice Božičkov, Mitre Jeklin, Anđe Šarin, Aleksandre Cvitan i Marije Škorin.

U okupiranom Šibeniku bujao je ilegalni rad narodooslobodila-

čkog pokreta. U martu 1942. godine žene Šibenika i Vodica demonstrirale su protiv smanjenja količina kruha. U Šibeniku je u toj akciji učestvovalo više stotine žena i omladinke, koje su došle pred općinu i vikale: »Dajte nam kruha za našu djecu!« Okupator je pozivao žene na pregovore, ali što one nisu htjele da idu, policija je pokušala da ih rastjera. Žene se nisu dale raspršiti, nego su u grupama prolazile kroz grad uzvikujući parole. Tom prilikom uhapšeno je 45 žena i omladinke od kojih je 28 osuđeno uvjetno na jednu godinu zatvora.

Pokret koji je okupio antifašističke svih društvenih slojeva, bez obzira na ranija politička opredjeljenja, a što se jasno pokazalo u spomenutoj demonstraciji, dobio je svoju organizacionu formu u Mjesnom incijativnom odboru AFŽ Šibenika, koji je formiran u junu 1942. godine. Prvi sastanak održan je u kući drugarice Danice Lacmanović iz Šibenika. Pored tekstilne radnice Mile Karadžole, u incijativnom odboru su se našle drugarice Ljuba Tambača, Vjera Trinajstić, prof. Dražica Kurajica, Anđelka Rakić i Ernesta Surtić.

U decembru iste godine u Saplinskim Docima formiran je incijativni odbor AFŽ za okrug Šibe-

nik. U taj odbor pored predsjednice i osnovne škole Radojke Garbovac i gimnazijalke Anke Marić, upućeni su pozdravi Konferenciji za društvenu aktivnost žena Jugoslavije i NR Hrvatske.

Poslije svečane sjednice otkrivena je spomen-ploča na kući u kojoj je 4. lipnja 1942. osnovan Incijativni gradski odbor AFŽ. Tom prigodom je drugarica Ljuba Tambača govorila o značenju tog događaja.

Na svečanoj akademiji u Narodnom kazalištu podnijela je referat drugarica Asja Maroti, predsjednik Konferencije za društvenu aktivnost žena šibenske općine, nakon toga je voljenom drugu Titu upućen pozdravni telegram. U umjetničkom dijelu programa nastupili su članovi Narodnog kazališta iz Splita. Oni su izveli Kreftov dramu »Balada o poručniku i Marjutki«.

Sutradan su žene našega grada položile vijence i cvijeće na grobove palih drugarica i drugova.

Ovogodišnja proslava Međunarodnog dana žena i 20-godišnjice Prve konferencije Antifašističkog fronta žena Jugoslavije završena je primanjem u Gradskoj vijećnici.

U taj odbor pored predsjednice Mile Karadžole i tajnice Vjere Trinajstić, ušle su drugarice Milka (Mima) Mrša, iz Zatona, Joka Štabac iz Kistanja i Savitka Jurković iz Mandaline.

Bezuspješne su bile sve mjere okupatora da uništi slobodarski duh našeg naroda. Ni omladinski proces 12. IV 1942, kojim je spe-

cijalni sud za Dalmaciju osudio na smrt Dariju Manojlović i Đinu Berger, članove Mjesnog komiteta SKOJ-a, a omladinku Despu Novak, zbog maloljetnosti, na 8 godina robjice, nije pokolebao žene i omladinke šibenskog područja.

(Nastavak na 2. strani)

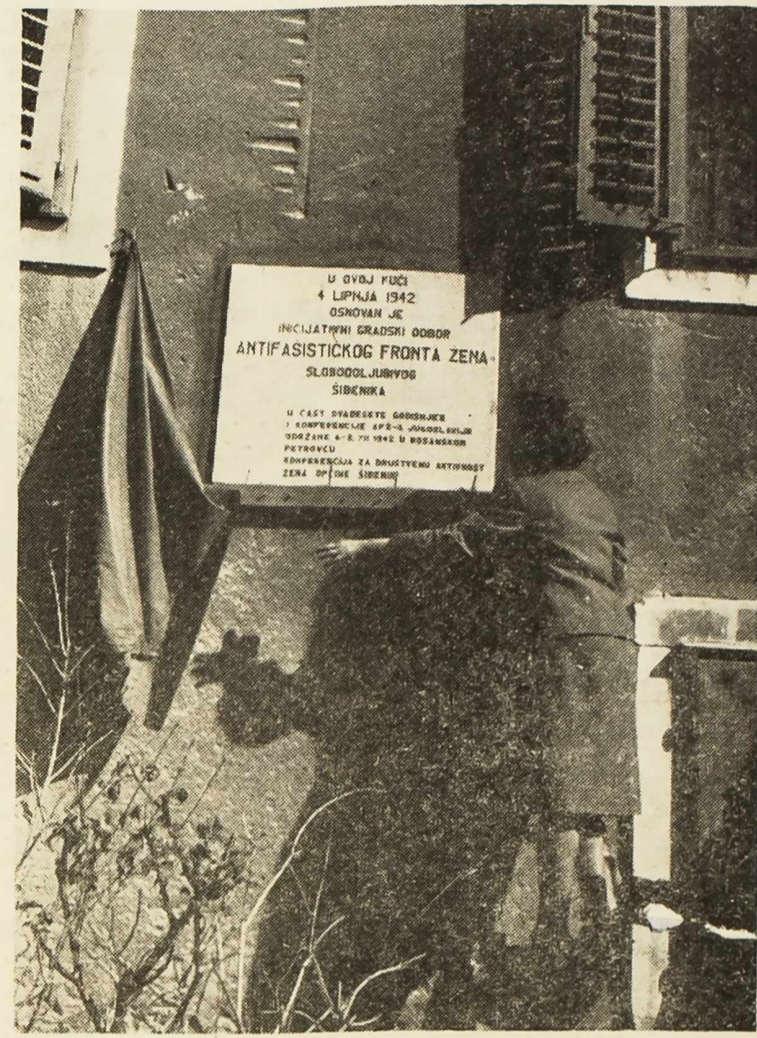
Najveći napredak:

Poslijeratni nagli razvoj privrede šibenskog područja utjecao je i na adekvatni porast gradskog stanovništva. Prema nepotvrđenim statističkim podacima danas u Šibeniku živi 30 tisuća žitelja, što je ujedno dvostruko više nego u predratnim godinama. To je u prvom redu nametnulo mnoge i nove probleme na svim područjima djelatnosti, a posebno u komunalnoj izgradnji.

Samo u prošlog godini za vodovodne i električne instalacije, za gradnju sportskih i turističkih objekata, to za uređenje ulica i trgova investirano je oko 300 milijuna dinara. Vrlo intenzivna stambena izgradnja za posljednje tri godine umnogome je ubzala

rješavanje stambeno krize. Ipak se mora konstatirati da, s obzirom na finansijske mogućnosti komune, te izmijenjenih uvjeta u standardu stanovništva, izgradnja stambenog prostora ne ide istim tempom u odnosu na priliv novih stanovnika. Od oslobođenja do kraja prošle godine u Šibeniku je izgrađeno oko 2500 stanova. Taj podatak predstavlja čak 60 posto od ukupno raspoloživog stambenog fonda koji je Šibenik imao prije rata. Ukupna vrijednost 290 stanova sagrađenih u prošlog godini cijeni se na 828 milijuna, dok se u fazi dovršenja nalazi još 390 stanova u koje će ove godine useliti prvi stanari.

I u selima šibenske općine učinjeni su veliki zahvati gotovo na svim područjima djelatnosti. Ve-

Otkrivanje spomen-ploče na Baldekinu

Sjednica NO općine Drniš

Usvojen Društveni plan

Imajući u vidu mogućnosti privredne aktivnosti u 1963. godini. Društveni plan bilježi kao osnovne proporcije iznos društvenog bruto proizvoda u visini od 6.417

milijuna, društvenog proizvoda 3.440 milijuna i narodnog dohotka 2.967 milijuna dinara. Ukupna sredstva svih fondova iznosit će 717 milijuna, od čega na investicioni dio otpada 555 milijuna dinara. Budžetska potrošnja predviđena je u ukupnom iznosu od 377,6 milijuna dinara.

U daljem toku sjednica Marko Pokrovac je razrješeno dužnosti upravitelja Opće poljoprivredne zadruge u Oklaju, a na njegovo mjesto imenovan je Mirko Mišković, Frane Sušić, dosadašnji načelnik Odjela za privredu i komunalne poslove postavljen je za direktora Poljoprivrednog dobra »Petrovo polje«, na kojoj se dužnosti dosada nalazio Ivo Borzić.

Na sjednici je donesen akt o pripajanju Veterinarske stanice u Oklaju Veterinarskoj stanici u Drnišu. U ovom prilikom donesena je izmjena i dopuna Odluke o unutrašnjoj organizaciji organa uprave i sistematizaciji radnih mjesta u Narodnom odboru općine. Data je suglasnost da se Poljoprivrednom dobru »Petrovo polje« pripoje neki pogoni Zanatskog poduzeća »Radnik«, Poljoprivredne zadruge »Gradina«, Komunalnog poduzeća »Komunalac«, a Poduzeće za obradu duhana pripaja se u cjelosti. Za zajedničkog povjerenika za zaštitu privrede na području općine Šibenik i Drniš imenovan je Paško Periša, sekretar Općinskog komiteta SKH Šibenik. (c)

lučki promet i trgovina

lik broj sela, najvećim dijelom vlastitim snagama, riješio je mnoge komunalne probleme. Sva naselja, osim nekih u Dalmatinskoj zagori i na otocima Kapriju i Žirju, dobila su električnu rasvjetu, a u mnogima je izgrađen vodovod. Na sektoru školstva i zdravstva također su zabilježeni zapaženi rezultati. S izgradnjom 14 školskih objekata u 30 sela odvija se osnovna nastava, dok je ranije samo imalo četverogodišnje osnovne škole. Razgranata je mreža srednjih i stručnih škola. Slični napredak postignut je i u zdravstvu. U većini sela otvorene su zdravstvene stanice i ambulante, a neka su po prvi put dobila vlastite ljekarne.

(Nastavak na 2. strani)

Komunalni radovi na selu

Gotovo i nema značajnijih radova u našim selima, koji nisu bili rezultat inicijative organizacija Socijalističkog saveza ili Saveza omladine. Takova inicijativa redovito je imala punu podršku i od odgovornih faktora u šibenskoj komuni. Na toj osnovi prošle godine električno svjetlo zasjalo je u 12 sela, a ove godine očekuje se da će još devet naselja biti elektrificirano. I na planu vodoopskrbe čine se veliki napori, posebno za vrijeme ljetnih mjeseci, kada se u mnogim selima, naročito u onima u Dalmatinskoj zagori, javlja kao aktualan problem. Osim jednog di-

jela Vodica, prošle godine kroz vodovodne cijevi protiekla je pitka voda u Skradinu, a u više sela sagrađeno je nekoliko cisterne, ne sam u Zagori nego i na otocima. I ove godine nastavit će se radovi na korištenju izvora pronađenih u Dubravi nedaleko Tijesna, a u samom Šibeniku izvršit će se rekonstrukcija vodovodne mreže, a na Martinskoj će vjerojatno započeti radovi na gradnji rezervoara većeg kapaciteta. Za primjerom Tijesnana, koji su lanijske godine sagrađili priključak na jadransku magistralu dugačak šest kilometara, poći će i mještani Murtera, koji

će asfaltirati put od Tijesna do Murtera. Tako bi sa dovršetkom ovih radova Murter bio direktno vezan sa jadranskom magistralom. Slični zahvat će izvršiti Jezzerani. I na drugoj strani šibenskog obalnog područja, u Primoštenu također se vrše pripreme za gradnju priključka do magistrale, a slično poduzimaju i Rogozičani. U svim tim zahvatima naći će se gotovo svi mještani dotičnih sela, pa je nedvojbeno da će se uloženi trud i sredstva vratiti u vrlo kratkom roku.

Sa svečane sjednice Konferencije za društvenu aktivnost žena općine Šibenik

Proslava Medunarodnog dana žena i 20-godišnjice I konferencije AFŽ

Daljnja izgradnja socijalizma znači unapređenje društvenog položaja žene

(Nastavak sa 1. strane)

Zlostavljaajući narod šibenskog područja talijanski okupator ne preza ni od zlostavljanja žena, pa već 6. X 1941. internira u Italiju prvu ženu iz Šibenika, a 4. XII 1941. izriče prvu presudu od 3 godine robjice Gaćin-Bilin Simić iz Primoštena zbog aktivnog učesća u NOP-u. Prema nepotpunim podacima, odvedeno je u koncentracijske logore iz Šibenika, Primoštena, Zatonu, Betine, Prvić Luke i Sepurine, Krapnja, Zlarina, Tribunja i Vodića 665 žene i neovršeni broj djece. Ni maloljetna ženska omladina nije bila pošteđena od fašističkog divljanja. Maloljetnice su odvedili u popravilišta Italije.

Prema nepotpunim podacima, u vremenu od 22. VII 1942. do 15. V 1943. Specijalni sud za Dalmaciju izrekao je 16 presuda ženama i omladinkama iz Šibenika, Bilica, Razora, Primoštena, Prvić Luke i Sepurine, Zatonu, Zlarina, Krapnja, Murtera, Srime i Vodića. Tom prilikom osuđeno je 77 žena na robiju od 3 do 20 godina, a 4 žene na doživotnu robiju. U Tribunju, Vodicama, Raslini, Zatonu, Čisti Maloj, Zlarinu, Betini, Primošteni i Rogoznici, prema raspoloživim podacima, strijeljano je ili zvjerski ubijeno 142 žene. Neprijatelj nije štedio mladost. Omladinke Jabuka Fila i Grubečić Stana ubijene su nakon teškog zlostavljanja. Okupator nije imao obzira niti prema starijima. Gapsić Vjekoslava, starica od 78 go-

dina polivena je benzinom i zapaljena. U Raslini je neprijatelj poubijao sve žene u obitelji Vuđrag.

Konferencija u Bosanskom Petrovcu pružila je delegatkinjama s našeg područja Mariji Novak Milki Lasić, Mili Karadžoli, Vjeri Trinašić, Milki Mrša, Antici Spirić, Ilirki Sprljan, Mariji Skočić i Jelki Bučić mogućnost da izmijene misli i borbeno iskustva sa ženama iz svih krajeva Jugoslavije. Nakon njihovog povratka šibenska organizacija AFŽ dobila je puniji smisao, razvila je i uvrstila dalje oblike rada, dobila je nove zadatke. Žene su tada još više pružale raznovrsnu pomoć Narodnooslobodilačkoj vojsci.

Šibenik je ponosan na herojsko držanje naših drugarica koje su se kako u pozadinskom radu na neoslobodjenom teritoriju, tako i u redovima NOV hrabro borile protiv neprijatelja, bile ranjavane i ginule za bolju budućnost novih pokoljenja.

S ponosom se sjećamo revolucionarnih likova drugarica Ilirke Sprljan, Leposave Sarić, Mimi Mrša, Savinke Jurković, Ruže Vučkman, Jelke Bučić, Bose Fulgosi, Marije Sarić, Biserke Bukić, Anđe Žulian, Kate Protega, Nevenke Čala i Anke Belamarić. S ponosom se sjećamo svih znanih i nezvanih drugarica, koje su u borbenim redovima NOV, žrtvujući svoje živote, kovele najdragocjeniju, tekovinu naše borbe — bratstvo i jedinstvo naroda Jugoslavije.

Također se s ponosom sjećamo

žena Bilica, koje su pred nišanom neprijateljskih pušaka pokosno i hrabro gledale kako im strijeljaju mužve, a onda ih same pokapale, da bi zatim masovno otišle u partizane da svojim učesćem u oružanoj borbi osvetu smrt najmilijih.

Jedinstven je primjer drugarice Antice Spirić, člana Općinskog komiteta KPH Vodića i Kćarskog odbora AFŽ, koja je uspjela pobjeći neprijateljskim rafalima sa streljista u Vodicama, da bi nastavila svoj revolucionarni rad.

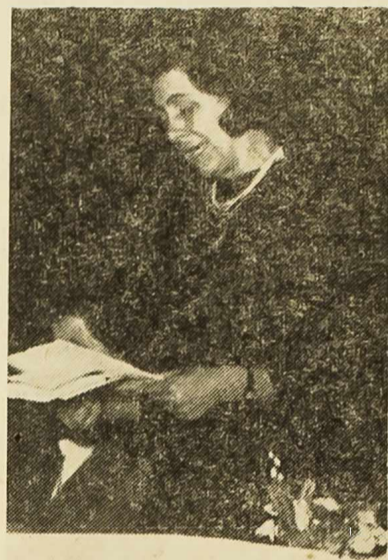
Pred nama je, kaže se na kraju u referatu, daljnja izgradnja socijalističkog društva, a to za nas žene znači daljnje unapređenje društvenog položaja žene, daljnja afirmacija u radu organa radničkog i društvenog upravljanja, daljnja briga za stručno osposobljavanje žena, daljnja nastojanja za razvijanje svestrane društvene pomoći porodici, za zaštitu djece, za razvijanje onih službi koje će radne ljude a naročito žene rastereti mnogih poslova u domaćinstvu i omogućiti im da se aktivno i ravnopravno uključe u sve pore društvenog života.

Referat je zaključen riječima drugarice Anke Berus:

— Odlučnost i principijelnost su nam isto tako potrebne danas, kao i ranije. Mi smo generacija koja vidi plodove svoga rada — oživljenje ideala za koje se borila. Novim generacijama koje ulaze u život u vrijeme kada je izgradnja socijalističkog društva već u punom zamahu, to daje novu vjeru, nove snage za daljnja dostignuća.

Milka Lasić

Asja Maroti

Gubici bez kojih se može

U stanju zdravstvene službe na području šibenske kmune u posljednje se vrijeme mnogo govori. O toj tematici, raspravljalo se i u svim područjima Socijalističkog saveza u našoj kmuni. Bilo je govora o propustima, teškoćama, objektivnim i subjektivnim slabostima. Nema sumnje da su sve te diskusije kao i sastanci najviših političkih foruma došli u pravi čas i ukazali na potrebu da se problemu zdravstvene službe pridođu studiozije. Da je tako svjedoči nam i zaključak posljednjeg proširenog plenuma Općinskog odbora SSRN-a da komisija te društveno-političke organizacije i zbor liječnika izrade realan program koji bi pridonio rješavanju problema s područja zdravstvene zaštite, u prvom redu investicione izgradnje.

Samo za adaptaciju i rekonstrukciju glavne bolničke zgrade bilo bi potrebno oko 80 milijuna dinara, a da se i ne govori o nužnosti izgradnje raznih drugih zdravstvenih objekata.

No, čudje je riječ i o jednoj drugoj stvari. Iako smo već pisali o pomanjkanju liječničkog kadra, istaknut ćemo da na području šibenske kmune nema ni jednog bakteriologa. Zbog toga je, koliko nam je poznato, prošle godine samo za bakteriološke analize, što su ih vršili instituti u Zagrebu i Splitu, plaćeno oko 27 milijuna dinara. Tome treba nadodati da je upravo na našem području broj crijevnih i sličnih oboljenja veoma velik, naročito u vrijeme ljetnih mjeseci. Tome svakako treba posvetiti mnogo više brige, tim više što na našem području iz godine u godinu u ljetnim mjesecima ima velik broj posjetilaca.

Neke informacije govore da u našem gradu nema bakteriologa samo zbog toga što mu se ne može osigurati stan. Ako je to tako, onda bi se svakako trebalo postarati da se i ta teškoća ukloni. (B)

Najveći napredak: lučki promet i trgovina

(Nastavak sa 1. strane)

Od privrednih grana industrijska proizvodnja je prema 1939. godini zabilježila najveći skok. Ništa manje nego šest i po puta. Za toliko se povećao i broj zaposlenih osoba u privredi. Uloženo poslijeratno investicije penju se čak do 15 milijardi dinara. Najviše je porastao lučki promet; postignuta je rekordna brojka od milijun pretovarenih tona raznog tereta. Robni promet povećao se za četiri puta i on je analogno tome zahtijevao jaču izgradnju i rekonstrukciju niza objekata u trgovini, ugostiteljstvu i turističkoj privredi. Velika sredstva uložena su za poboljšanje saobraćaja, poljoprivrede i zanatstva.

Zahvaljujući upravo velikim mogućnostima šibenske industrijsko-lučke privrede, stanovništvo perifernih predjela glavne izvore sredstava crpi u tvornicama i poduzećima. Sire područje, koje zahvaća zaleđe i obalni pojas sve se više razvija u jak poljoprivredni i turistički kraj. Prolaskom magistrale nesumnjivo je da će vrata biti široko otvorena i za razvoj drugih privrednih djelatnosti. U tom kraju nisu zapostavljene ni druge privredne grane. Osim dviju tvornica ribljih konzervi, na tom području djeluje brodogradilište, tvornice opeke i rudnik ugljena. To svakako stvara velike perspektive u zapošljavanju ljudi na selu, a s razvojem turizma pruža se mogućnost zaposlenja većem broju osoba koje su se orijentirale na zaposlenje u Šibeniku. Ovime, ipak neće u potpunosti biti riješeno pitanje zaposlenja, ali će zato nakon proširenja postojećih kapaciteta biti u priličnoj mjeri ublaženo. Od ukupno 16 tisuća zaposlenih u šibenskoj industriji gotovo trećinu radne snage čine stanovnici iz obližnjih sela. To je pridonijelo i korjenitim promjenama koje su se dogodile u standardu stanovništva naših sela.

Sve u svemu šibenska kmuna po svem već stvorenom potencijalu ima povoljne uvjete da se svrsti u red najrazvijenijih kmuna na području novog split-

skog kotara. Za takvo stanje govore i slijedeći podaci. Vrijednost bruto produkta penje se na 39 milijardi, a narodni dohodak na 14 milijardi dinara godišnje. Narodni dohodak po stanovniku iznosi 180 tisuća dinara, a on će se u ovoj godini vjerojatno približiti sumi od 200 tisuća, pa će šibenska kmuna premašiti i republički, pa i savezni prosjek. (j)

Velike teškoće malog rudnika

Rudnik mrkog ugljena «Dubravice» nije brojčano velika radna organizacija, a po obimu proizvodnje ide u red najmanjih kolektiva takve vrste kod nas. Godišnje se iskopa oko 10 tisuća tona ugljena, dobrim dijelom zbog toga što je ograničena mogućnost da ga se više plasira. Minimalni kapaciteti, loša tehnička opremljenost i s tim u vezi zastarjele metode rada i niska produktivnost imaju za posljedicu relativno visoke troškove proizvodnje. Doda li se tome ne tako dobar kvalitet ugljena, postat će nam jasno da je u takvim uvlova ma teško osigurati ekonomično poslovanje. Zbog toga nas ne može začuditi podatak da je rudnik prošle godine završio poslovanje s čistim prihodom od svega 656.667 dinara, dok su se ostvarena prosječna neto primanja kretala oko 16.600 dinara.

Sadašnju proizvodnju osigurava pogon «Painović», ali je zbog lošeg kvaliteta ugljena ugrožen plasman kod sadašnjeg glavnog potrošača Tvornice glinice i aluminija u Lozovcu. Međutim, nedavno se prišlo novim istražnim radovima. Tehničko osoblje rudnika izvršilo je četiri bušenja, pa su pronađene debljine ugljenih slojeva do tri metra sa jednim ili više škriljastih uložaka. Iako se tom prilikom primjenila metoda jezgovanja nije dobiveno cjelovito jezgro, već komadići ugljena pretežno u rastresitom stanju. Da bi se provjerila kvaliteta tog ugljena, poduzeće je istražnim niskonapom dužine dvadeset metara otvorilo treći sloj na samom izdanku ležišta. Poslani slojni uzorak, što je analiziran u laboratoriju Tvornice glinice i aluminija u Lozovcu, pokazao je da ugljen sadrži 4000 kalorija.

Pretpostavlja se da ugljene rezerve u toj istražnoj jami iznose oko 440 tisuća tona. Ograničene rezerve ugljena u sadašnjem pogonu «Painović» i relativno povoljni rezultati dosadašnjih istražnih radova na području «Čulinića» ukazuju na opravdanost i potrebu da se dopunskim istragama navedeno ležište do kraja ispita. Međutim, za to, kao i za eventualno otvaranje tog novog pogona, Rudniku mrkog ugljena u Dubravici nedostaje sredstva.

O zatvaranju rudnika, naravno, nema ni govora, jer iako ne prelazi lokalni značaj, on ipak za šibenske prilike vrši značajnu ulogu. Pored toga, eventualnim zatvaranjem tog rudnika nastao bi velik problem zaposlenja radne snage, koje na tom području i sada prilično ima. Pri tom ne treba zaboraviti da je rudarstvo na tom dijelu naše kmune već odavno izvor života mnogim obiteljima.

Tako otprilike glasi i zaključak posebne komisije sastavljene od

predstavnik Poslovnog udruženja «Udruga rudnika» iz Zagreba, Privredne komore NR Hrvatske, NO šibenske kmune i rudnika «Dubravice», koja je pod kraj veljače ove godine raspravljala o radu i perspektivi tog kolektiva. Komisija je obišla jame i vanjski pogon rudnika, obradila tehničke, ekonomsko-financijske i ostale podatke o poslovanju tog poduzeća, a održan je i sastanak s predstavnicima Tvornice tankostijernih opeka i kreča «Pavle Pap-Silje» iz Skradina, koja će biti glavni potrošač ugljena.

Što se tiče plasmama ugljena s obzirom na specifičnost lokaliteta potrošnje i proizvodnje jednog asortimana, ukazana je potreba za uskom suradnjom s novootvorenom Tvornicom tankostijernih opeka i kreča u Skradinu, koja će u punom pogonu, dakle već u drugom polugodištu 1963. g. apsorbirati oko 7000 tona ugljena. Pored toga ugljen iz rudnika «Dubravice» može se uz izvjesno poboljšanje kvaliteta prodavati i dosadašnjem glavnom potrošaču Tvornici glinice i aluminija u Lozovcu, te industriji građevinskog materijala «B. Stulić» iz Nina. Prema tome, postoje realne mogućnosti da se proizvodnja znatno poveća.

Da bi se to postiglo, kolektivni će biti potrebni, bez sumnje, pružiti pomoć. Ali i članovi te radno organizacije morat će se dobronamjerno trжитi. Pored ostalog, bit će potrebno da se poveća proizvodnja i produktivnost rada. Kada o tome govorimo onda imamo na umu i jednu prilično zabrinjavajuću činjenicu koja, pored ostalog, sila na razmišljanje. Naime, u siječnju i veljači ove godine proizvodnja je daleko ispod planirane. U siječnju je proizvedeno svega 295 tona ugljena ili 3,7 godišnjeg plana.

Tek je nešto bolja proizvodnja u veljači, kada je iskopano

LOŠA TEHNIČKA OPREMLJENOST - VRŠE SE ISTRAŽNI RADOVI - KOLEKTIVU JE POTREBNO PRUŽITI POMOĆ - I RUDARI SE MORAJU VIŠE TRSITI - PERSPEKTIVE IPAK IMA

320 tona, što predstavlja 4 posto od godišnjeg plana.

U istom periodu ostvareni su i niski radni učinci: u siječnju 46 posto planiranog, a u veljači 61 posto. Doduše, svemu tome jednim dijelom je doprinijela i velika studen, neobična za ove krajeve, ali se ipak ne može izbjeći utisak, da se ni članovi kolektiva nisu baš previše trudili.

Rekli smo: proizvodnja ne zadovoljava, a isto tako ni radni učinci. S obzirom na to trebalo bi situaciju dobro proanalizirati pa iz toga izvući određene zaključke.

Jer, u vrijeme kada se u gotovo svim radnim organizacijama plaćanje po učinku ne samo provodi već i usavršava, dotle u rudniku mrkog ugljena «Dubravice» o tome ne može biti ni govora. Budući da se sada obračun osobnih dohodaka vrši na osnovu ostvarene realizacije, bit će prijesto potrebno razmotriti svrsishodnost i stimulatitvost sadašnjeg sistema nagradivanja u kolektivu. Nema sumnje da bi uvođenje individualnog ili grupnog plaćanja po normi imalo i te kakvo odraza i na produktivnost rada. (D. B.)

Trgovina na selu

Moglo bi biti i bolje

Nije pretjerano kazati da je naše selo u posljednjih petnaestak godina učinilo skok naprijed ravninom što se prije događalo za sto godina. Uporedo s time, poraslo su i potrebe seoskog žitelja. Povećan životni standard kao neimovnu potrebu povlači za sobom prateće djelatnosti, a to je u prvom redu trgovina. Od toga smo i pošli. Zanimalo nas je u kojoj mjeri trgovinska mreža u mogućnosti da našim seoskim stanovništvu osigura sve ono za čim mu se ukazuje potreba.

Služaj što ćemo ga ispričati ne mora biti karakterističan, ali je u temi o kojoj pišemo zacijelo važan. Jedna je Šibenka, naime, prije dvadesetak dana htjela kupiti haljinu od cica. Obišla je sve prodavaonice u gradu, prilično se i umorila, ali traženi materijal nije uspjela nigdje naći. Međutim, nedugo poslije toga navratila je do svoje rodbine u jednom selu prilično udaljenom od Šibenika. Vjerovatno je tom prilikom sasvim slučajno ušla u mjesnu prodavaonicu. No, na njenu radost, nije pogriješila. U toj je, naime, seoskoj prodavaonici, mogla kupiti cicanog materijala ne za jednu nego za petnaest haljina.

Ako bismo iz toga htjeli izvesti neka određeni zaključak, vjerovatno bi najadekvatniji bio da

su trgovinska poduzeća i zadružne organizacije svoje seoske prodavaonice u priličnoj mjeri opkurbile upravo onim artiklima koje seoski žitelji najviše traže. Možda bi slučaj, doduše, mogao govoriti i o nečem drugom: da cican materijal nije više isključivo «pravo» seoske žene i djevočke jer one nose i mnogo bolje, pa i ukusnije haljine.

Međutim, broj prodavaonica još uvijek nije dovoljan. Velik broj sela još ih uvijek nema, a neka, zbog malog broja stanovnika neće ih nikada ni dobiti. Istina, u tom se pogledu, naročito u posljednje vrijeme, mnogo učinilo, ali ne i dovoljno. Zbog toga zacijelo ne bi bilo na odmet razmisliti o osnivanju jedne pokretne prodavaonice koja bi obilazila sela. Naravno, to je povezano sa znatnim financijskim ulaganjem, ali se ne možemo oteti utisku da bi se sve to ipak isplatilo trgovinskoj organizaciji. Koliko bi od toga šibensko selo imalo koristiti nije potrebno ni govoriti.

Pored prodavaonica sadašnjih 25 poljoprivrednih zadruga, na području naše kmune ima 14 prodavaonica i šibensko trgovinsko poduzeće «Sloga». Ono ima svoje prodavaonice u Murteru, Tjersnu, dvije u Skradinu, Jadrovcu, Zlarinu, Zablacu, Rogoznici, Danilu Birnju, Dubravi, Bilicama, Kapriju, Rakovu Selu, Pr-

vić Luci, Betini i Danilu Gor-njem. Ove dvije posljednje otvorene su pod kraj 1962. godine.

Trgovinsko poduzeće «Sloga» otvorit će ove godine još četiri prodavaonice i to u Vodicama, Krapnja, Primošteni i Rogoznici. U Vodicama će se otvoriti jedna specijalizirana radnja s rashladnim uređajima. U to će se utrošiti oko tri milijuna dinara.

Uporedo s otvaranjem novih prodavaonica, što je ustalom inicirano i na jednom od posljednjih plenuma Općinskog odbora Socijalističkog saveza u Šibeniku, prorit će se i na još boljem asortimanu artikala. U tom se smislu, naime, uza svo evidentne uspjehe nije učinilo koliko se moglo. Jer, ako konstatiramo da u gotovo svim prodavaonicama stoji širok izbor raznih alata, prebrambenih artikala, galanterije, kućnih potrepština, odjeće, rublja, raznih sredstava za zaštitu voćaka i tome slično, prava je rijetkost u i kojoj od tih prodavaonica naći emajlirano posuđe, električne aparate, kvalitetnije štofove i drugo. Nitko, sasvim razumljivo, neće tražiti da se u tim seoskim prodavaonicama na policama nađe sve ono što ima u gradu, ali bi se ipak moglo povećati malo više briga i računa o promjenama selu. O one su, valjda, je to svakome poznato, znatno. (D. B.)

Turistima u susret

Hoćemo li spremni dočekati ljeto?

Kad nacode ljeto i siva traka magistrale ukaže put kolima raznih marka i registracija do stogoljetnog grada ispod Šubičevca, ovdje će, nadamo se, sve biti spremno za njihov doček. Naravno, to se neće desiti samo tim moderniziranim nomađima već i tisućama domaćih i stranih gostiju koji u ovaj lijepi grad prispiju vlakom, parobrodom ili na bilo koji drugi način. A to što smo na prvom mjestu spomenuli Jadransku magistralu nije čudno, jer je upravo ona otvorila nove perspektive razviku turizma u primorskom pojasu od Murtera do Rogonice.

Iskustva govore, a i prošlogodišnja je sezona to dobro potvrdila da se mnogi turisti, u prvom redu inozemni, zadržavaju u Šibeniku ili bližjoj okolici prosječno dva dana. To se zbivalo u prvom redu zbog toga što nije bilo prikladnih objekata. Jer, treba li i to još ponavljati, naša je obala lijepa, veoma lijepa, i po pričanju stranih gostiju, koji su obišli mnogo zemlje — jedna od najljepših. Međutim, što su oni isto tako, vjerujemo u dobronamjernosti, nedvosmisleno izjavljivali naši turistički radnici nemaju »trgovački smisao« koji bi bio bar približan evidentnim krasotama Jugoslavije.

Nećemo raspređati na široko, već ćemo spomenuti samo jedan svježiji primjer. Nedavno smo imali prilike čuti da se u Šibeniku mogu dobiti prospekti — koji su stari šest godina. Čudno mi čudo, može netko pomisliti, pa zar Krka ne teče kuda je tekla, zar katedrala Sv. Jakova nije na istom mjestu, zar se Šubičevac udaljio od obale? Može netko i

tako da se zapita, može, ali ni u jednom postotku neće imati pravo. Ono jest, da je sve navedeno istina, ali se kroz taj vremenski interval mnogo šta i promijenilo. Zacijelo broj ležaja, parobrodstva veze, izgrađeni su i neki čisto turistički objekti, promijenio se i broj stanovnika našeg grada. Jednom riječju ondašnji Šibenik nije današnji grad.

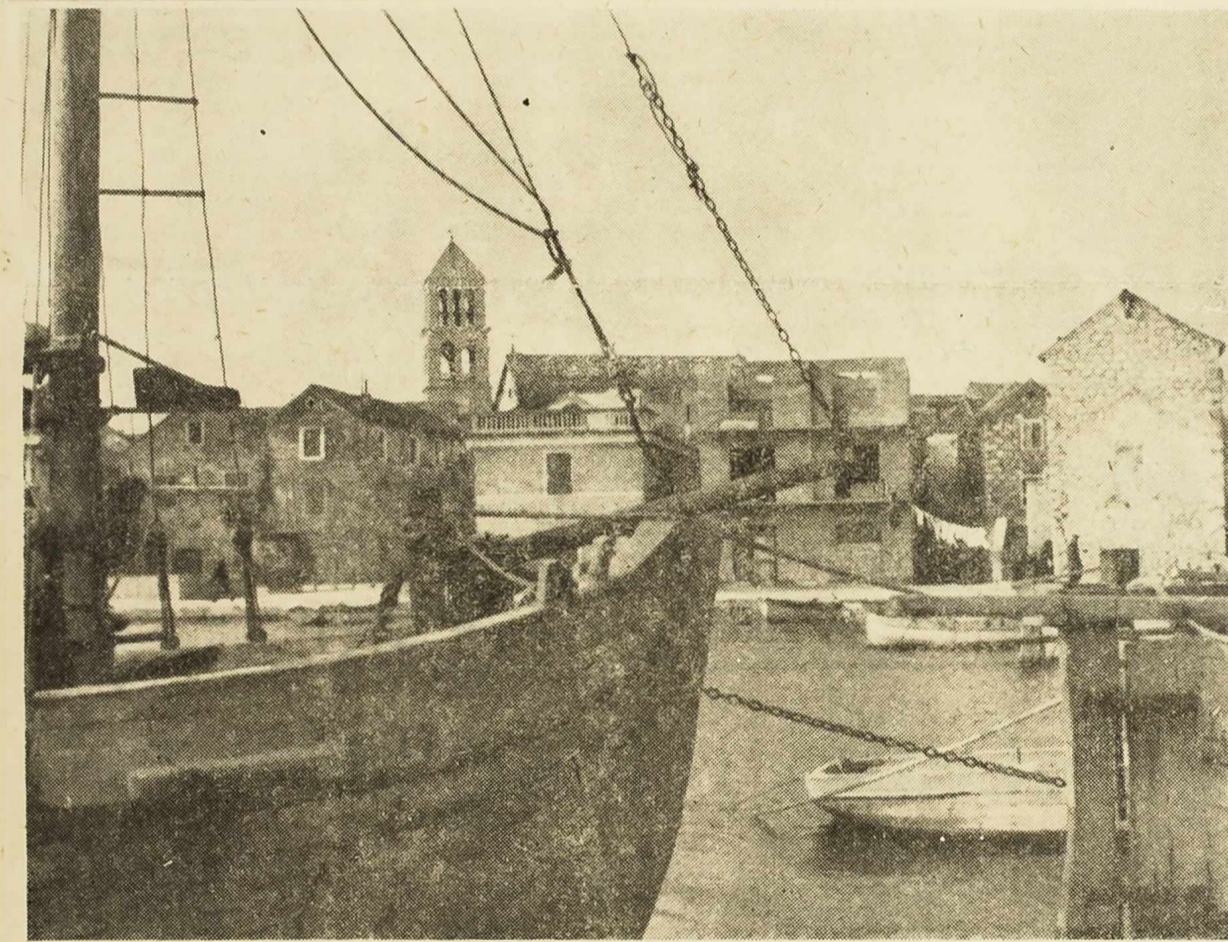
No, došta o tome. Zacijelo je isto tako potrebno kazati riječ, dvije o novim objektima, čije je dovršenje predviđeno do početka turističke sezone. Radi se o onih 225 milijuna dinara što će se uložiti u izgradnju nekoliko objekata na širem području šibenske komune. To su, kako je poznato, proširenje i adaptacija pansiona »Borovnik« u Tijesnu, auto-kamp i neki drugi objekti u Pirovcu, dovršenje auto-kampa na Martinskoj, kampa, motela i modernog restorana u Vodicama itd.

Ako se ti objekti izgrade na vrijeme, a tako bi bar trebalo nje, naše će područje bar s tim biti, premda postoje neke sum-

objektima spremnije dočekati goste nego prošlih sezona. Pored toga radi se na tome da se turistička mjesta bolje snabdijevaju. U tom smislu neka će šibenska trgovinska poduzeća otvoriti svoje nove predavaonice u priobalnim mjestima, te se vjeruje da će i to imati povoljnog odraza na ovogodišnji posjet gostiju. Jer, to je na nekoliko mjesta i sastanaka naglašeno, jedan od najvećih propusta minulih turističkih sezona bilo je upravo snabdijevanje, budući da su to obavljale uglavnom poljoprivredne zadruge, koje za to više puta nisu imali materijalnih mogućnosti. Međutim, čini se, da ni ove godine neće biti baš sve kako treba. Izgleda da će bar u nekim mjestima prehrana i dalje biti na klimavim nogama.

Važno je uz to, da ne naglašavamo zašto, osigurati gostima i nešto zabave. Ona ne mora biti neka vrhunska zabava, ali je zacijelo potrebno i moguće tim posjetiocima pružiti ono što ne traži ništa drugo osim malo, veoma malo sredstava, ali zato prilično samoprijedora, volje i entuzijazma. Našlo bi se primjera kako bi to eventualno trebalo uraditi, samo bi se u tome morali angažirati svi faktori, od turističkih društava, društveno-političkih organizacija, do samih mještana. Jer, u krajnoj liniji oni imaju od svega toga najviše koristi.

D. B.

Vodice: Bolje negoli lani

Vodičani su odlučili da u novoj turističkoj sezoni pruže gostima više udobnosti negoli u jednoj od proteklih sezona. Bilo gdje se pojavili ovih dana, u mjesnom turističkom uredu, među ugostiteljima ili na ulici — moći ćete čuti samo o tome, što će se učiniti za doček turista, koliko će u tome tko i što pridonijeti i kako će se sve to odraziti na ljude koji ovdje namjeravaju provesti svoj godišnji odmor. I zaista, nije pretjerano reći, da gotovo svi mještani, od najmlađih do najstarijih »ive u toj psihozi.

Vodice će poći dalje. Ne žele da ostanu na sadašnjem nivou. Nastoje, da ono što su postigli za posljednjih nekoliko godina, kada su prvi put imali prilike da prime prve goste, i dalje razvijaju.

Pored zahvata što ih poduzimaju iz godine u godinu na sektoru higijene mjesta, Vodičani proširuju ugostiteljsko turističku mrežu, jer smatraju da ona do pred godinu-dvije nije bila u stanju zadovoljiti rastuće potrebe. Znaju da će im se uložena sredstva za razvoj turističke privrede dvostruko vratiti, da će zajednica i komuna u cjelini imati velike koristi. Osim, sagrađenog restorana i robne kuće, u Vodicama se podiže autokamp i pansion sa 32 ležaja, a sve veću pažnju posvećuju uređenju obale i puteva, zatim priključka na jadransku ma-

mjestima šibenskog primorja, namjerava otvoriti stalne prodavaonice.

I na sektoru kućne radinosti iz godine u godinu Vodičani ulazu sve veća i veća sredstva. Gotovo svako domaćinstvo utrošilo je izvjesna sredstva za bolji i udobniji smještaj gostiju. Broj ležaja stalno raste. Od jedva stotinu prije šest godina, danas se taj broj penje do blizu dvije tisuće.

Velika briga posvećena je i cijenama, kako bi one gostima bile što pristupačnije. Dnevni pansion kretat će se oko 600 dinara, a ležaji u kućnoj radinosti, prema kategorizaciji, koštati će od 250 do 500 dinara. Ove godine Vodičani će se potruditi da i kulturno-zabavni život bude što bogatiji. Uz večernje plesove, djelovat će kino, koje će davati po nekoliko predstava tjedno. I na sportskom planu predviđene su razne aktivnosti.

Jednom riječju, Vodičani će učiniti sve kako bi se njihovim gosti osjećali što udobnije i kako bi nakon provedenog odmora zadovoljni napustili ovo mjesto, koje sve više poprima karakter turističkog centra u šibenskoj komuni. (j)

Vitomir Gradiška

NOB 1943.

11

— U Vodicama su strijeljani rodoljubi, koje su Talijani uhapsili prvoga dana svoje ofenzive na skradinskoj općini, i to: Matić Ivan, Matić Josko pok. Ive, Matić Pape Markov i brat mu Josko od 16 godina, Komjača Nikola, Roško Josko, Skočić Jovan i Skočić Mitar svi iz Sonkovića, te Računica Spiro iz Prokljana.

— U Stankovcima su strijeljani kao taoci: Kresović Bogdan, te Kresović Ljubo, omladinci iz Kakme.

— Karabinijeri i antikomunistička banda upadaju iz Zatona u Raslinu te pljačkaju i pale kuće. Tom prilikom je ubijen starac Lokas Sime.

— Paljbom iz topova sa zapadne na istočno od koje su srušene nastambe na Rodinu stanu, završena je akcija paleži i uništavanja materijalnih dobara naših ljudi na poluotoku Srimi. Potraga i potjera za partizanima na terenu Srima i odbjeglih stanovništvom iz sela još traje.

12. ožujka:

Odjeli VI ličke divizije progoneći Talijane i četnike poslije oslobođenja Gračaca, oslobodili su mjesta Zrmanju i Palanku. U borbama istočno od Palanke četnici su imali 4 mrtva i 10 ranjenih.

— Trećeg dana uzastopnih talijanskih operacija na poluotoku Srimi učestvovao je lično i komandant tih operacija pukovnik Luchetti.

Povlačeći se pred jakim talijanskim snagama sa vodičkog terena u pravcu Srima, rukovodioci NOP-a sela Vodica, među kojima Ive Maras i Niko Grgurev, povelu su sobom dobar dio terenskog osoblja, a među njima i četiri člana Kotarskog komiteta KPH Biograd n/m. Oni su bili na putu za Primošten kao delegati za Okružnu partijsku konferenciju, koja je zakazana za 14. ožujka.

Gonjeni od mase bandita i talijanskih vojnika spomenuti drugovi, došavši na teren Srima u predjelu »Anguzovo« zabunkerirali su 14 drugova i drugarica koje su vodili sobom, a među njima i spomenuti četvorici delegata s područja kotara Biograd, dok su sami proizveli do partizanskog punkta na terenu Srima.

Na nesreću Talijani su tog dana vodili po terenu Srima Skroza Tomu, koji ih je iz straha vodio po njemu poznatim skloništa, pa ih je tako doveo i do skloništa gdje su se nalazili i terenci iz vodičkog punkta.

Vidjevši da su otkriveni, drugovi i drugarice pucanjem iz pištolja počeli su davati otpor, koji je trajao dok je bilo municije. Izvedeni iz skloništa odmah su bili odvojeni na jednu stranu muškarci i na licu mjesta strijeljani i to: Danilo Stampalija i Colić Vice iz Biograda, Bare Burčul iz Galovca i Vjeko Mikas iz Filip-Jakova svi članovi Kotarskog komiteta KPH Biograd, te omladinac Birin Ante iz Vodice, dok su dva maloljetnika i to Maras Lešo i Crljenak Josko Dragutinov iz Vodice bili pošteđeni.

Drugarica Antica Špirić u vrijeme NOB-e

Odmah iza toga Talijani su postrojavali za strijeljanje zarobljene drugarice, pa su na mjestu ostale mrtve: Maras Lujo, Španja Lujo, Crljenak Ivanka, Grgurov Ilinka, Šprljan Ilinka i Vlahov Lujo, dok je Špirić Antica u međuvremenu uspjela da se prebaci preko zida i umakne Talijanima sa strijeljanja.

Narednih dana u akcijama protiv partizana na terenu Vodica i okolice Talijani su koristili Maras Lešu kao vodiča.

13. ožujka:

Aktivisti NOP-a u selu Jezerima među kojima i Barešić Ive Grgin odnijeli su znatne količine slane ribe iz sela, koje su dijelom uspjeli prebaciti na teren partizanima, a 30 barila jo ostalo pohranjeno na otoku, koja su Talijani uspjeli pronaći.

— Crnokošuljci bataljona »Milano« i banditi 7. antikomunističke bande iz Čiste Male do temelja spaljuju selo Dragišće (ukupno 20

stambenih i 23 gospodarske zgrade), a stanovništvo prisilno odvođe i naseljavaju u Čistoj Maloj. Tom prilikom su demolirali seosku četvrt opplačkali svu stoku seljacima (869 ovaca i koza, 5 volova, 2 konja, 24 svinje i svu perad).

— Vraćajući se sa terena Srima, pošto više tamo nisu ništa našli da opljačkaju, banditi i fašisti vrše u Vodicama masovnu pljačku. Tom prilikom je bilo opustošeno 37 kuća vodičkih rodoljuba.

Karabinijeri iz Vodica pomoću špijuna i izdajnika Crljenka pripremili su spisak Vodičana koje su smatrali potrebnim da ih se internira, pa su u tom pravcu dali prijedlog Prefekturi u Zadru. Prijedlog je usvojen pa je 13. ožujka izvršena racija u Vodicama i 140 ljudi je uhapšeno i odvedeno na Molat, Istodobno s Vodičanima odvedeno je na Molat još 30 Sonkovičana, 22 Tribunjca, 17 Srimara i 9 dolačkih čobanica.

14. ožujka:

Kod uvale Jasenovo blizu Krapnja u 11 sati trojica partizana vatrom iz pušaka natjerali su ronilačku ekipu vlasnika Tanfara Lovre iz Krapnja da pristane uz obalu. Razlog ove partizanske akcije bio je u tome, što je Tanfara unatoč partizanskoj zabrani lovio spužve za okupatora. Ekipi su partizani oduzeli najbitnije dijelove ronilačke opreme i tako je onesposobili za daljnji rad.

Pored Tanfara Lovre ekipu su sačinjavali Bačelić Ante, Curavić Ante, Tanfara Krste, Juric Ljubo, Bačelić Jere i maloljetni Curavić Vlade.

— Brod »Ammiraglio Viotti« — crna marica — dobio je nalog da otplovi na Molat gdje će ukrčiti oko 300 žena, staraca i djece sa područja općine Tijesno i Šibenik, koje su Talijani pustali uslovno na slobodu.

— Sofero jednog talijanskog kamiona u Vodicama pregazio je namjerno dječaka Roca Milu Rokova koji se igrao obručom na putu.

Zakazana Okružna partijska konferencija nije se održala zbog vanredno teške neprijateljske racije na sjeverozapadnom dijelu okruga, koja je poremetila sve veze s Okružnim komitetom za sjevernu Dalmaciju, čije je sjedište momentalno bilo na primoštenskom terenu, kao i zbog pogibije nekoliko delegata sa sektora Biograda. Budući se radilo o vrlo hitnim problemima, kao što je pitanje rasformiranja okruga Sjeverne Dalmacije i njegove podjele na dva okruga tj. Šibenik i Zadar, to je održan samo sastanak članova Okružnog komiteta KPH za Sjevernu Dalmaciju pod rukovodstvom tadašnjeg sekretara Zuvic Marjana, na kom je prema direktivi iz Pokrajinskog komiteta za Dalmaciju donijeta odluka za formiranje okružnih komiteta KPH Šibenik i Zadar.

Tom prilikom su se podijelili članovi izvršnog komiteta bivšeg Okružnog komiteta za Sjevernu Dalmaciju tako da su drugovi Zuvic Marjan, Belamarić Luka i Vodopija Ivo sačinjavali jezgro Okružnog komiteta KPH Zadar, a drugovi Sekulić Nikola, Družić Ivo i Bego Ante — Gajlak jezgro Okružnog komiteta KPH Šibenik.

15. ožujka

Talijanski vojnici i banda u akciji na Srimi uz podršku artiljerije iz Šibenika i Prvića došli su do kanala sv. Ante i na kupalište Jadrija, odakle su odnijeli sav inventar.

— Od 4. kistanjske antikomunističke bande i 5. vačanske antikomunističke bande, te od samostalnog voda rupskih bandita, koji od 15. ožujka prerasta u samostalnu četvu, formiran je poseban 21. antikomunistički bataljon, čija je komanda bila u Kistanjama.

— Lički partizani u svom ofenzivnom nastupanju prema Kninu miniraju Čupkovića vijadukt-Bender na željezničkoj pruzi Knin — Gračac. Ovim je prekinuta glavna saobraćajna arterija talijanskog okupatora iz Dalmacije prema unutrašnjosti, koju do svoje kapitulacije nije ni pomislio da uspostavi. Istodobno je zauzeta bila i zapaljena željeznička stanica Plavno, koju su četnici pokušali braniti, pa su imali 4 zarobljenika.

— Fašisti iz skvadrističkog bataljona »Toscano« i pripadnici 7. antikomunističke bande ubijaju u Čistoj Maloj nedužnog starca Marka Marica iz skradinskog Gračaca i staricu Lokas Staru iz Ragine.

16. ožujka:

Talijani i antikomunistička banda vrše strahovit teror u selu Raslinu. Tom prilikom ubijaju sedam osoba, a sobom odvođe masu opljačkane stoke i drugih vrednota.

— Partizani upadaju noću u kuću Lenac Ivo pok. Jakova u Radoniću, pa ga kažnjavaju s konfigkacijom hrane i stoke kao talijanskog konfidenta i špijuna.

— Talijani strijeljaju u Radučiću rodoljuba i simpatizera NOP-a Vagić Mirka iz Mokrog Polja.

(Nastavit će se)

Veče u čast Miroslava Krležę

Prošle srijede u dvorani Šibenskog teatra upriličeno je veče u čast Miroslava Krležę, koji ove godine slavi sedamdesetu godišnjicu rođenja i pedeset godina plodnog književnog i kulturnog rada. Veče je dato u organizaciji Radničkog sveučilišta, Pododbora Matice hrvatske i Narodnog kazališta. Sva sjedišta našeg teatra bila su te večeri popunjena.

O književnom stvaranju Miroslava Krležę, govorila je prof. Ruža Niemčević. U svom veoma suptilnom, jezgrovitom i zanimljivom izlaganju ona je pokušala bar djelomično iznijeti lik tog našeg velikog književnika. Ograničena vremenom, prof. Niemčević je ipak dobrano ocrtala glavne značajke spisatelja Krležę, osvijetlila njegov rad i utjecaj što ga je Krleža vršio, kao i slikovnicu vremena što ga je taj naš prvak riječi tako lijepo, iznio na stranicama svog neobično značajnog književnog opusa.

U uspješnoj večeri imali su svoj udio i članovi ansambla Šibenskog teatra koji su čitali fragmente iz njegovih djela. Iako i prije bar djelomično poznat, Krležin književni opus postao je svim prisutnima i na taj način još bliži Ulokke iz djela velikog spisatelja Miroslava Krležę recitirali su Neva Belamarić, Albert Društer, Krešimir Zorić, Ante Balin, Saša Binder i Zlatko Stefanac. Na kraju je redatelj Bogdan Jerković, govorio o dramskom opusu Miroslava Krležę. (B)

Miroslav Krleža

Treći festival djeteta

Ove godine glavna tema: „Dijete i scenski izraz“ — Sudjelovat će desetak dječjih kazališta

U srpnju ove godine u našem gradu održat će se Treći festival djeteta. Dok se za prijašnjih festivala u stvari veoma malo vodilo računa da taj specifični festival bude zbilja dječji, ove godine su u tom pogledu, a i inače, učinjene krupne promjene na bolje. Kako je najavljeno, ovogodišnji Dječji festival u Šibeniku održat će se na temu „Dijete i scenski izraz“. Time se predviđa postizavanje mnogo studioznijeg rada, to će pridonijeti da se adekvatnije i svestranije prouči materija koja je usko povezana s djetetom.

U radu Festivala učestvovat će, kako se predviđa, sva najbolja jugoslavenska dječja kazališta, a postoji mogućnost da po prvi put bude zastupljen i jedan dječji teatar iz inostranstva. Naime, u to će se vrijeme na gostovanju u našoj zemlji nalaziti jedno dječje kazalište iz Poljske, pa bi se moglo desiti da taj ansambel pozdravimo i u našem gradu.

Od jugoslavenskih dječjih kazališta predviđeno je da ove godine sudjeluju: Zagrebačko kazalište lutaka, Eksperimentalna dječja scena iz Ljubljane, Zagrebačko pionirsko kazalište, dječje kazalište »Ognjen Prica«, iz Osijeka, dječji ansambel Radio - televi-

zije Zagreb, Marionetsko kazalište iz Sarajeva, Dječje kazalište iz Skoplja, dječje kazalište »Boško Buha« iz Beograda, splitsko pi-

onirsko kazalište »Titovi mornari«, zagrebački pantomimičari, šibenska Lutkarska scena, te kazališna društva iz Rijeke i Karlova.

Vjeruje se da će ovogodišnji, treći po redu Dječji festival biti kvalitetniji od predašnjih. Naravno, to iziskuje prilično napora, truda i financijskih sredstava. Naravno, ovo posljednjeg. Budući da je za ovogodišnji festival i pak osigurano prilično sredstava, vlada uvjerenje da će on pokazati da njegovo postojanje nije uzaludno, već da je za djecu veoma korisno. (B)

Klubovi ljubitelja umjetnosti

Kada su u Centru za kulturno-umjetnički odgoj mladih došli na ideju da osnuju klubove ljubitelja umjetnosti malo ih je vjerovalo da će stvar uspjeti. Možda je nevjericica s kojom je ta novina dočekana bila posljedica nekih prijašnjih sličnih pokušaja. Međutim, kad se danas povede razgovor o radu tih klubova onda se čuju samo najljepše riječi.

Osnovana su tri kluba: klub ljubitelja likovne umjetnosti, te klubovi mladih pisaca i prijatelja filma. Cilj je bio okupiti što veći broj mladih ljudi koji za tu područja pokazuju smisao i interes. Za voditelje su pronađene stručne osobe, te Klub mladih likovnjaka vodi akademski slikar prof. Mile Janković, Klub prijatelja filma ima za pročelnika redatelja Dragutina Meića, a s mladim piscima radi prof. Mirko Urošević.

Početak je bio obilježen velikim entuzijazmom, ali i oprezom. Glavno je bilo postaviti rad na čvrste temelje i dati mu pečat ozbiljnosti i studioznosti. U tom smislu članovima je stajao na raspolaganju i relativno bogat knjižni fond.

Iako u primarnu zadatke klubova nisu stavljeni javni nastupi, zahvaljujući solidnom radu i prisustvu nekolicine nadarenih pisatelja, klub mladih pisaca upriličilo je »Književni koncert«, na kojem je desetak članova kluba čitalo svoje radove uz pratnju Beethovenove muzike. Pored toga organiziran je i nastup u Drništu, a u toku ovog mjeseca klub će prirediti još jedno veće pjesama.

Klub prijatelja filma okupio je 450 šibenskih mladića i djevojaka, te je daleko najbrojniji od tri postojeća kluba. Njegovi se članovi sastaju jedanput tjedno u dvorani Doma JNA. Na tim sastancima projiciraju se najbolja ostvarenja jugoslavenske i svjetske kinematografije, razgovara o filmu kao umjetnosti, a stručni voditelj razjašnjava pojedine epohu u razvitku filma i načine filmskog izražavanja. U planu je da klub nabavi kino-kameru i priručni laboratorij, te će se, vjerovatno već na jesen ove godine, prići i praktičnom obučavanju članova.

Tridesetak mladih likovnjaka radi u klupskim prikladnim prostorijama. U potrebni materijal uložena su znatna financijska sredstva i mladi ljudi su zadovoljni.

Tako je sada. Međutim, u Centru za kulturno-umjetnički odgoj mladih misle i na osnivanje još nekih klubova. Ako se, osiguravaju potrebna financijska sredstva, broj klubova će se proširiti. Čini se da je ta kulturna institucija, bar što se ovih klubova tiče, pošla pravim putem. (B)

Suradnici školskog pedagoškog centra

Školski pedagoški centar, koji je formiran početkom prosinca prošle godine, započeo je svoju aktivnost. Doduše, ta aktivnost nije ni približno onakva kakva bi trebala da bude, i to prvo s razloga što je to tek početak rada za koji nema dovoljno iskustva, a s druge strane prvenstveno stoga što školski pedagoški centar nije oko sebe okupio dovoljan i odgovarajući broj suradnika.

Za sada Centrom rukovodi privremeni odbor, koji treba da uskoro preraste u stručni savjet. Da bi Centar pravilno djelovao, predviđene su u organizacionom pogledu tri komisije: 1. za usklađivanje rada zainteresiranih ustanova, 2. za praćenje rada u osnovnim školama svoga područja i 3. komisija studijsko-naučna za ispoljavanje u radu na usavršavanju nastavnika osnovnih škola i na

unapređenju pedagoške teorije i prakse.

Savjet Pedagoško akademije u Šibeniku, koji je ujedno i društveni organ Školskoga pedagoškog centra, treba da pruži što bolju i svestraniju ispomocu Centru, i to naročito u izboru suradnika. Dosadašnji Savjet Akademije u suradnji s Odjelom za prosvjetu NO općine Šibenik u izboru suradnika SPC orijentirao se sasvim pravilno na upravitelje svih naših osnovnih škola na području komune, na perspektivnije nastavnike koji se u radu na odgoju i obrazovanju naše djece ističu i zatim na istaknute naše prosvjetne radnike koji su imenovani pedagoškim savjetnicima. Na sastanku koji je održan 15. II o. g. u Odjelu za prosvjetu naše Općine upraviteljima osnovnih škola razložene su osnovne koncepcije Centra, njegovi zadaci i neposredno pružanje ispomocu u radu, pa je prihvaćen prijedlog da upravitelji postanu suradnici Centra i da se na taj način uklape u njegov rad. Stavlja se, dat je konkretan prijedlog kakav taj rad treba da bude, što da se radi i koliko da se radi. Suradnici Centra bavili bi se naučnoistra-

živalačkim radom, i to organiziranim pod rukovodstvom pedagoga iz Akademije. U toku jedne godine obradivala bi se samo jedna tema: NAUČNO PRAČENJE NASTAVNOG PROCESA. Naravno, ova bi se tema obradivala na osnovu individualnog i samostalnog rada, uz određenu pomoćnu literaturu, a tek na povremenim radnim sastancima upravitelji bi u formi kratkih elaborata iznosili svoje rezultate u vezi sa radom svoje škole.

Ukupno bi se u toku jedne godine održalo 12 radnih sastanaka, što će biti dovoljno za pripremu rad, elaborate i diskusiju i završni dio kada će se iznositi konačni rezultati. Vjerovatno će već pri koncu ovog mjeseca biti održan prvi radni sastanak, za koji su profesori Akademije Ivo Tošić i Lazar Aksić već pripremili pomoćnu literaturu.

Odjel za prosvjetu i Savjet Akademije očekuju da će se za ovaj rad SPC zainteresirati što veći broj upravitelja, i to ne samo s područja naše komune nego isto tako i upravitelji s područja općine Knin i Drniš. Djelovanje Centra u svakom slučaju treba da bude korak naprijed u cilju kvalitetnijeg rada svih naših osnovnih škola, treba da omogućava prvenstveno našem rukovodstvu prosvjetnom kadru da problematiku odgoja i obrazovanja prilazi što naučnije, kao što to mnoge naše osnovne škole u punoj mjeri i postizavaju.

KULTURA

Između potreba i mogućnosti

BILO BI POTREBNO IZGRADITI JOŠ 22 ŠKOLSKE ZGRADE — 13.778 UČENIKA OSNOVNIH ŠKOLA — ZA NORMALNU NASTAVU TREBALO BI JOŠ 114 NASTAVNIKA

Iako se u posljednjem periodu na području šibenske komune veoma mnogo uradilo na unapređenje školstva, činjenica je da sa sadašnjim stanjem ne možemo biti zadovoljni. Potrebno su velike, ali prema mnogim pokazateljima trebat će dosta vremena da se sanira sadašnja nimalo povoljna situacija. Kada o tome govorimo, naravno, ne gubimo iz vida da se je samo na bivšem području šibenske komune godišnje trošilo na školstvo preko 500 milijuna dinara. To je zacijelo pezamašna brojka, vjerovatno da se više i nije moglo iz budžetskih izvora odvajati za školstvo. Ali, kako rekossmo, to ipak nije bilo dovoljno da bi se podmirile evidentne potrebe.

O tome problemu bilo je govora i na jednoj od posljednjih sjednica Savjeta za prosvjetu NO komune Šibenik. Tom su prilikom izneseni i neki podaci, koje ćemo ovdje dijelom donijeti.

Da bi se omogućila redovna i adekvatna nastava, rečeno je, bilo bi prijeko potrebno da se na području naše komune izgrade 22 nove školske zgrade sa 102 učionice. Pored toga ukazuje se potreba da se dovrše školske zgrade u devet mjesta, a da se i ne govori o onim školskim zgradama na kojima bi trebalo ponešto popraviti. Pored toga, sadašnja situacija nalaže da se za prosvjetne radnike izgradi najmanje 65 stanova i to samo na širem podru-

čju šibenske komune. Prema grubim predračunima za sve navedene radove bilo bi potrebno osigurati oko 2 milijardo dinara.

Ovaj posljednji podatak, nema sumnje, veoma je važan. Potrebna sredstva su, kako vidimo, veoma velika i nije lako predviđeti rok do kada ih bi se moglo namaknuti. Još više, pitanje je od kuda moći ta sredstva. Istina, nitko i ne pomišlja da bi trebalo, zapravo da se može sada sve to odjednom uraditi, ali ako se pretpostavi i bliža perspektiva postoji malo vjerovatnoće da će komuna biti u stanju da iz svojih budžetskih sredstava odvoji toliko sumu. Doprinosi za školstvo što ih redni ljudi plaćaju od svoje čiste zarade također ne bi bili ni za duli rok dovoljni da bi se podmirile potrebe. Zbog toga na taj kompleksan problem treba trezveno gledati, sagledati mogućnosti komune koja ima velik broj i drugih obaveza. No, vjerovati je da ipak neće čekati mnogo vremena da se, u granicama mogućnosti, pride bar djelomičnom rješnju veoma akutnog problema školskog prostora i školske mreže općenito na području šibenske komune.

Akutan je i problem pomanjkanja stručnih kadrova u našim školama. Prema procjenama za normalan rad škola, koje sada postoje na području naše komune bilo bi potrebno još 114 nastavnika. Na nekoliko škola sada rade

zarne, ali u njima ima smisla i logike. Film se ipak više izruguje ljudskim slabostima nego društvenim prilikama, obiluje duhovitostima i smiješnim momentima, od kojih su neki vrlo originalni, a neki (sasvim malo) podsjećaju na Chaplina. Citav niz originalnih i interesantnih tipova povećavaju zanimljivost filma. Do sada nam nepoznati Robert Dhery (scenarista, režiser i nosilac glavne uloge) zaista se briljantno predstavio i s interesom očekujemo njegovu sljedeće djelo.

Noćni izlet

DOMAĆI FILM. REŽIJA: MIRKO GROBLER

Tema je savremena, ali teško bi nas se moglo uvjeriti u to da je i naša, barem u onakvom obliku kako je to prikazano u ovom filmu. Prilike u obitelji ma nesredene, odgoj djece zapušten, ona su bez nadzora, očaju se lakomislenom životu, na kraju je tragedija i - ništa. Sjetimo se Cayatteovog »Prije potopa«, pa Carnéovih »Varalica« i još nekih francuskih ili talijanskih filmova, pa ćemo sasvim lako vidjeti koliko je u ovom filmu sve neoriginalno. Razlika je samo u tome što je nakalemjeno u našu sredinu i radeno s daleko manje inventivne i umjetničke snage i zrelosti. Sve djeluje forsirano i namješteno, tako da nas na kraju ni tragedija mnogo ne uzbuduje. Na nju nismo bili pripremljeni i ona je i suviše teška posljedica jedne mladenačke lakomislenosti a da bi bila potrebna. Režiser je ipak pokazao sasvim solidno znanje i šteta što ono nije korisnije upotrebjeno. — b —

film

Posljednji bit će prvi

ZAPADNO-NJEMAČKI FILM. REŽIJA: ROLF HANSEN

Istovremeno, dok se za totalno bezvrijedno »Maratonsku bitku« tokom čitavog tjedna jedva moglo doći do karte, ovaj film je, gotovo neprimijećen, već poslije trećeg dana skinut s programa, a bez sumnje je daleko vredniji od »Maratonske bitke«. Doduše, problem kojim se bavi dosta je težak i nije naš veće čisto njemački, ali kako prema kretanjima u savremenoj Njemačkoj ne možemo biti indiferentni, ono što prikazuje ovaj film ne može nam biti neinteresantno. To je kompleks književice za ono što se u nedavnoj prošlosti desilo, kojim su opterećeni pojedinci, koji se ne snalaze u sredini ispunjenoj samozadovoljstvom lagodnog života i privrednog prosperiteta. Način na koji je to prikazano možemo apsolutno prihvatiti kao pošteni pokušaj da se stvari postave na pravo mjesto, koliko god bile žalosne i tragične posljedice koje na gledaoaca ostavljaju težak i mučan dojam. Tim više što taj pokušaj dolazi iz Zapadne Njemačke.

Lijepa Amerikanka

FRANCUSKI FILM. REŽIJA: ROBERT DHERY

Ovaj film slobodno možemo okvalificirati kao satiru i to vrlo duhovitu satiru. Pošlo se od vrlo jednostavne ideje: u kakve sve situacije može upasti običan čovjek, upravo radnik, ako posjeduje najluksuzniji američansku limuzinu u sredini koja je navikla da posjedovanje takvih kola povezuje s određenim društvenim i materijalnim statusom njihovog posjednika. Raskorak između tih kola i njenog posjednika može samo da stvara neprilike koje se u ovom slučaju našem junaku od prvog časa dešavaju. Situacije su bi-

gradske vijesti

Srijedom u 7

JAVNA TRIBINA RADNIČKOG SVEUČILIŠTA

Srijeda, 13. III - JAVNA DISKUSIJA O SUNDU. Sudjeluju: prof. Živko Bjelanović, prof. Ivo Tošić, ppuk. Milan Miladinović, Josip Gabrić i Branko Belamarić.

(U maloj dvorani Doma JNA) Srijeda, 20. III - ŠIBENSKA KOMUNA I NJEN STATUT. Predavač: inž. Milan Lalić, (U društvenom domu). Početak u 19 sati.

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: premijera američkog filma - GUSAR - (do 18. III) Premijera francuskog filma - MANGUPI - (19.-20. III)

»20. APRILA«: premijera domaćeg filma - NE UBIJ - (do 15. III)

Premijera engleskog filma - U RITMU TVISTA - (16.-20. III)

DEŽURNE LJEKARNE

Do 15. III - II narodna - Ulica bratstva i jedinstva. Od 16.-22. III - I narodna - Ulica Božidara Petranovića.

MATIČNI URED

ROBENI

Ivica, Jere i Jozice Didak; Ivo, Ante i Mare Mišura; Branka, Stanka i Duhe Huljev; Marijana, Steve i Nedjeljko Marjanović. Ines, Vlatka i Jasne Rora; Vesna, Mirke i Danice Guljin; Marija, Jose i Ivanke Meić; Branko, Nikolo i Janje Tomasović; Marina, Ante i Anke Garbelja; Bruno, Vinka i Elze Skočić; Jagoda, Petra i Vjere Blažević; Jelenko, Anđelka i Marijo Bašić; Ante, Frane i Zorke Vučak; Goran, Živke i Cvite. Škugor; Zdravka, Radoslava i Kate Đira; Zdravko Radoslava i Kate Đira; Dušanika, Gokje i Slavke Grubić; Jasenka, Zdravke i Ljubice Dragović; Nikica, Drage i Mare Reško; Damir, Atilia i Ljerke Jerman; Zeljko, Ivana i Nade Crljen; Goran, Petra i Elvire Čoga; Ivo, Pave i Nedjeljke Balin; Damir, Ivana i Marije Gračin; Zeljko, Ivana i Marije Klisović; Tomislav, Krume i Marije Živković i Oliva, Mile i Matije Bačelić.

VJENČANI

Janković Mate, radnik - Milović Pera, radnica; Kalpić Krste, radnik - Dušković Dragica, radnica; Galjuf Ivan, električar - Batinčić Marija, službenik; Vlahov Marijan, konobar - Čukrov Jelena, domaćica i Skorić Joso, radnik - Šumera Marija, radnica

UMRLI

Gale Ivanko Ivana, star 23 godine; Vučak Ante Franin, star 8 dana i Črnogača Matija rod, Junaković, stara 74 godine.

ZAHVALA

Povodom smrti

MARIJE BUJAS

ud. Vice rod, Jašovec

izražavamo zahvalnost liječnicima dru. Prekiću i dru. Raškoviću i osobito neurološkog odjela šibenske bolnice na svesrdnoj pažnji koju su pružili za vrijeme bolesti pokojnice, kao i dru. Miškoviću koji je prvi pružio hitnu pomoć i učinio sve da spasi život pokojnice. Također zahvaljujemo svoj rodbini i prijateljima na ukazanoj pomoći, izrazima saučestća i njihovom učešću prigodom posljednjeg ispraćaja drage nam pokojnice.

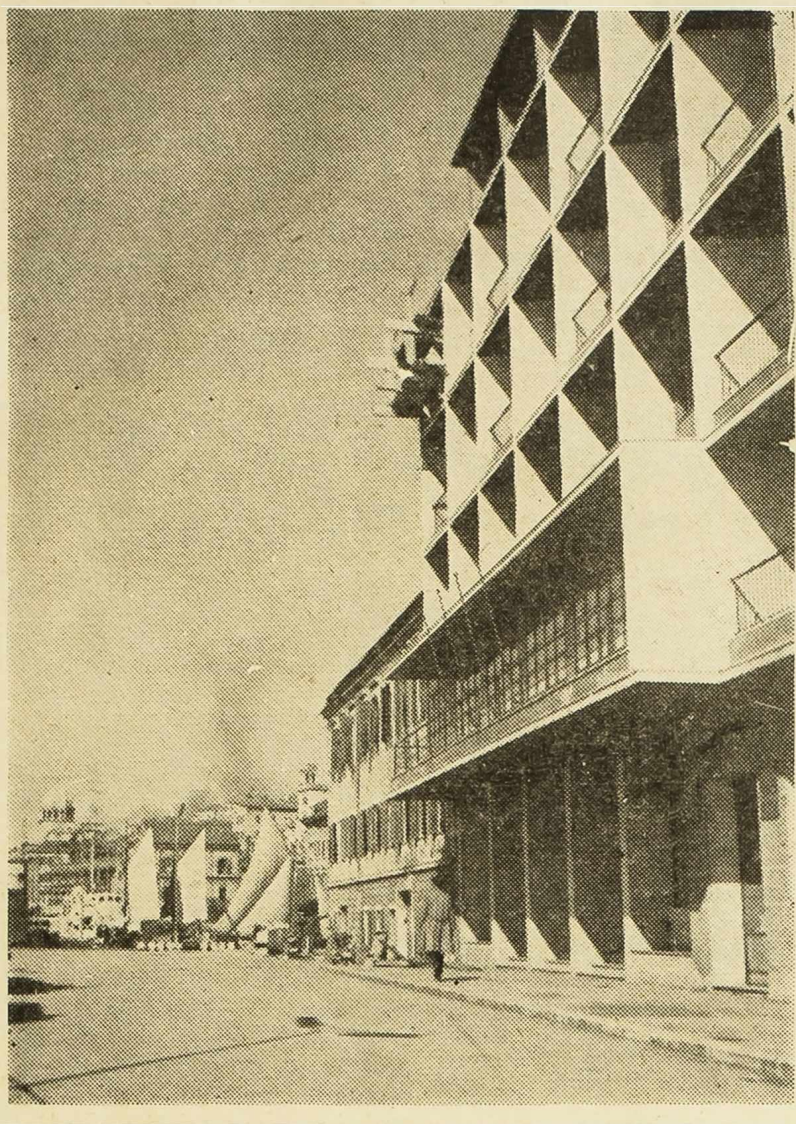
Posebno dugujemo zahvalnost svima onima koji su položili vijence na odar pokojnice. Još jednom ističemo hvala svima koji su saučestvovali u našoj boli.

OŽALOŠĆENI:

rodbina pokojnog Vice Bujasa, te obitelji: Nardin, Jašovec, Beranek, Filipin, Komar, Čanak i Berlan.

MALI OGLASNIK

PRODAJE se novi četverosobni kamforni stan u Ulici Perana 4 (vis-a-vis Pilane). Za informacije obratiti se na gornju adresu (R. Bech) svakog dana od 16 do 18 sati.

Skupština Vatrogasnog društva

Zasluzno priznanje

U nedjelju 10. o. mj. održana je godišnja skupština Dobrovoljnog vatrogasnog društva Šibenik, na kojoj je izvještaj o radu u protekloj godini podnio Slavko Begonja. U izvještaju i diskusiji prošlogodišnja djelatnost ovog društva ocijenjena je kao dobra unatoč objektivnim teškoćama, koje su pratile rad DVD u prošloj godini. Pored vrlo dotrajale opreme i tehničkih sredstava u gašenju požara već godinama se ističe kao akutan problem društva pomanjkanje prostora bez kojih se ne može zamisliti daljnje omasovljenje ovog društva. Ono je u prošloj godini zabilježilo izvanredne rezultate. Prvo mjesto na zonском takmičenju Dalmacije u Šibeniku i treće osvojeno mjesto na republikćkom prvenstvu vatrogasnih društava, koje je održano u Zagrebu. U izvještaju komandira DVD Jose Žaje istaknuto je, da je djelatnost operativnog sektora bila na zadovoljavajućoj visini i da je bila u cjelini bolja nego ikad ranije. No, ipak je konstatirano da se nije osjećao sistematski rad na usavršavanju stručnog kadra, čemu će se ubuduće posvetiti daleko veća pažnja. I mala financijska sredstva kojima je društvo raspolagalo nisu mogla da do moguće mjere razviju aktivnost na svim sektorima. To je bio i glavni razlog da gotovo ni jedan dinar nije utrošen za potrebe stručnog obrazovanja vatrogasaca. U prošloj godini, možda kao malo kojoj dotad, zabilježeno je 94 veća ili manja požara u kojima su, pored članova Stalne vatrogasne straže sudjelovali i članovi Dobrovoljnog vatrogasnog društva. I upravo zahvaljujući toj činjenici prouzročena šteta je minimalna. Članovi ovog društva dali su 2300 radnih sati. S obzirom na političko - teritorijalnu podjelu u diskusiji je istaknuta potreba za jačanjem dobro-

voljnih vatrogasnih društava na potezu od Vodića do Pirovca, a isto tako skupština je odala priznanje pripadnicima šibenskog garnizona koji su pružili veliku pomoć i u suradnji sa članovima DVD sudjelovali u gašenju požara.

Općinski odbor Socijalističkog saveza odao je priznanje ovom društvu za nesebično zalaganje i postignute uspjehe u čuvanju narodno imovine, a društvo je zbog vanredne požrtvovnosti nagradilo poklonima Tomu Friganovića, Paška Klarića, Josipa Zorića i Stanika Desnue.

Za dugogodišnju djelatnost u okviru ovog društva podijeljene su spomenice sa diplomama 13-orici vatrogasaca. Za 30-godišnji rad u društvu spomenice su dobili Miroko Juras, Josip Skoton, Nikica Matković i Ivo Anić, za 20-godišnji rad nagrađen je Ante Vučković, dok je 8 vatrogasaca dobilo spomenice za 10-godišnji rad u društvu. (j)

Među nama To nije potrebno

Prošlih dana, ili tačnije u petak, bili smo svjedoci nimalo lijepe slike koja nam se, međutim, ne čini usamljenom. Tog je dana, u predvečerje, u prodavaonici robe na Krešimiru trgovu, bilo mnogo kupaca. Zelje su bile različite. I potrebe. Nekome se i žurilo. No, red bi bio da se čeka. Svatko se toga ne pridržava. Toga puta to je činilo nekoliko žena. Prodavači su se trudili da kupec što bolje i prije usluže. Međutim, to nije bilo lako. Upozoravali su na red, jer da za sve ima artikala. No, to je bilo uzalud. Odjednom je počelo komešanje, nastala je gužva, red se ispremijsao. Tko je bio prvi htio je da kupi, a onaj drugi isto je to htio. Rekomo, nastala je gužva, nered, ljudi su se zatašasali. Uzalud je bio napor da se u tom košmaru radi. Odjednom je naprsko staklo. Ni tada nered nije prestao, ni tada se nije stalo s psovkama i grdnjama.

A zašto je to potrebno? Zar se ljudi ne mogu stićiti, pričakati malo, počivati red, svi kupiti što žele. Ali ne! Na to se zaboravlja, nastoji dobiti pravo i bez prava, red i bez reda. Jednom riječju, zar na pomanjkanje kulture, pristojnosti i lijepog međusobnog ophođenja. Ne bi trebalo, da se to ponovi. (B)

Priprema se nova premijera u Narodnom kazalištu

Šibensko Narodno kazalište počelo je prije izvjesnog vremena pripremanje nove premijerne predstave. Na repertoaru će se naći komedija »Ljubovnici« nepoznatog autora. Redatelj je Bogdan Jerković iz Zagreba. Vrijedno je zabilježiti da će s tim komadom biti ujedno proslavljena i tridesetogodišnjica umjetničkog rada Josipa Vikario, dugogodišnjeg člana ansambla šibenskog teatra. (B)

GOSTOVANJE BEOGRADSKIH PJEVAČA

U organizaciji Doma JNA gostovat će u našem gradu grupa renomiranih pjevača zabavnih i narodnih melodija. Tom prigodom nastupit će Krste Petrović, Miodrag Jevremović, Senka Venturić, Nada Knežević, Zoran Georgijev i Radmila Karaklajić. Muzičku pratnju imat će sastav »Plavi ansambl«. Priredba će se dati u dvorani Doma JNA. (B)

POČEO TEČAJ ZA RADIO-AMATERE

U organizaciji Narodne tehnike u Šibeniku je počeo tečaj za radio-amateru. To je jedan od mnogih tečaja što će ih da organizacija prirediti ove godine. (B)

BALETSKA PRIREDBA

U Šibeniku će vjerovatno u toku ovog mjeseca gostovati Baletni studio iz Zadra, koji već nekoliko godina veoma dobro radi pod vodstvom pedagoga Kuzme Beovića. Tom prilikom mladi zaidarski ljubitelji baletu umjetnosti, koje će pojačati član splitskog baleta Lučka Perić, dat će dvije predstave u Narodnom kazalištu. (B.)

NOVA URARSKA RADNJA

U dosadašnjim prostorijama općine Vučić u Ulici 12, kolovoza 1941. Stanke Zupčić otvorio je samostalnu urarsku radnju u kojoj se popravci satova obavljaju uz garanciju od 12 mjeseci. Otvaranjem ove radnje na području Šibenika djeluju sada tri urarske zanatske radnje.

Praktična obuka Pružanje prve pomoći

Povodom uviđaja teških i smrtih slučajeva primjećeno je više puta, da radnici koji se nađu u neposrednoj blizini, predradnici, poslovođe, pa i bolničari ne znaju postradalim radnicima pružiti prvu pomoć. Naime, ustanovljeno je da se u tom pogledu u takvim slučajevima malo ili ništa ne poduzima. To se naročito odnosi na slučajeve koji se događaju u noćnoj smjeni.

Uslijed toga Inspekcija rada NOO-e Šibenik u dogovoru sa Crvenim križem, Općinskim sindikalnim vijećem, Komunalnim zavodom za socijalno osiguranje i Sanitarnom inspekcijom NOO-e Šibenik, postavila je zahtjev, da se za sada u većim poduzećima na području općine održe seminari radi osposobljavanja radnika za pružanje prve pomoći.

Osnovni cilj seminara je da se praktičnom obukom polaznici opspesobe za pružanje prve pomoći, naročito u slučaju udara električne struje, utopljanja, prelama

Pravna pomoć

Služba pravne pomoći osnovana je pri NO šibenske općine 1. siječnja 1962. Ona je smještena u sobi broj 27, a vodi je pravnik Cedimir Malešević. Ta je služba prošle godine dala više od 1100 raznih savjeta našim građanima. Savjeti su, možda to niste znali besplatni. U početku građani još nisu bili upoznati sa svrhom postojanja te službe, te je u prvom polugodištu veoma mali broj naših građana tražio njene usluge. Međutim, kasnije, naročito pri pujanjem bivših općina Vodića, Skradin, Tijesno i Primošten, broj interesiranih se sve više povećavao.

Kada smo prije nekoliko dana pokušali na vrata sobe broj 27, zatekli smo tamo druga Maleševića. Listao je po spisima. Baš dobro — pomislili smo — do informacije nećemo teško doći. Međutim, još nismo ni do kraja misao, a vrata su se otvorila. Ušao je crnomanjast mladić, radnik iz jednog velikog šibenskog poduzeća. Rekao je otprilike ovo: Odlazim u Armiju do mjesec dana. U kolektivnu radim neprekidno već trinaest mjeseci. Držim da imam pravo na godišnji odmor, tra-

žim ga, ali u poduzeću nišu takvog mišljenja. Eto, došao sam do vas da me uputite... Naravno, mladić je dobio zadovoljavajući savjet, pristojno se zahvalio i izašao. Uputstvo što ga je dobio zacijelo će mu pomoći da ostvari svoje pravo.

Slučaj što smo ga naveli nije usamljen. Sve više osoba traži savjete službe pravne pomoći NO općine. U koliko je mjeri ta služba dobila »pravo građanstva« svjedoči nam i podatak da je u samo prva dva mjeseca ove godine 360 naših građana dobilo besplatni pravni savjet. Razlozi zbog kojih ljudi traže pravne savjete različiti su. No, kako smo obavijestili, stranke se najviše obraćaju u cilju zaštite svojih imovinskih prava, a velik je i broj slučajeva kada se građani obraćaju u predmetima iz radnog odnosa, naročito u vezi priznanja radnog i posebnog staža. Naši građani, međutim, ne traže samo pravne savjete već i konkretnu pomoć, kao recimo, sastavljanje tužbi, molba i raznih predstavki koje spadaju u nadležnost sudova i ostalih organa upravne vlasti. (B)

Skupština Udruženja rezervnih oficira i podoficira

Obuka bez zastoja

Prošlih dana održana je skupština Udruženja rezervnih oficira šibenske općine. Na skupštini je konstatirano da se u proteklem periodu veoma mnogo uradilo na okupljanju članova u sekciji Udruženja, a i sam rad je postao sadržajni. Međutim, bilo je i nekih čisto organizacionih propusta, posebno u pojedinim bivšim općinama.

Na skupštini je bilo govora i o broju članstva, te je s tim u vezi istaknuto, da je u Udruženje učlanjen gotovo čitav starješinski kadar ali da i pored toga izvan Udruženja još ima onih koji bi trebali biti članovi. Polazeći od toga rečeno je da će jedan od primarnih zadataka mjesnih organizaci-

ja biti da se drugovi koji su za sada izvan Udruženja učlane. Što se tiče realizacije plana obuke na skupštini je konstatirano da se plan obuke nastavnih grupa u Šibeniku, Vodićima, Vrpolu, Bilicama, Zatonu, Zablacu, Krapnju, Primoštemu, Zlaninu i Gornjem Danilu vršio bez zastoja, ali je bilo natavnih grupa koje su održale samo jedno pa čak ni jedno predavanje. Predavanja što su se održala, naročito u posljednje vrijeme, bila su sadržajna, a u svim mjestima gdje je to bilo moguće izlaganja su gotovo redovno bila popraćena prikazivanjem nastavnih filmova i di-filmova.

Praktična obuka Pružanje prve pomoći

Rezultati izvođenja stručne nastave nedvojbeno svjedoče da je rad na tom području bio uvijek izvođen smišljeno i sa zalaganjem, što je uz ostalo doprinijelo podizanju na još viši nivo stručnog znanja članova Udruženja. U tome su se naročito istakle mjesne organizacije u Vrpolu, Raslinu, Zatonu, Vodićima, Primoštemu, Pirovcu, Skradinu i četiri prve po redu mjesne organizacije u Šibeniku. Pored čisto staleških problema Udruženje je u zajednici s ostalim boračkim organizacijama rješavalo stambene probleme kao i pitanje zaposlenja svojih članova. Što se tiče društveno - zabavnog života rečeno je da su se otvaranjem Doma JNA otvorile mogućnosti da on bude bogatiji i raznolikiji.

Na kraju skupštine izabran je Općinski odbor Udruženja od 25 članova, kojemu je predsjednik drug Božo Blažević. (B)

Na kraju skupštine izabran je Općinski odbor Udruženja od 25 članova, kojemu je predsjednik drug Božo Blažević. (B)

Spušvari su zabrinuti

Kad god se spomenu spužve i spušvaranje, onda se sjetimo otoka Krapnja, čiji se stanovnici tim poslom bave već više od stotinu godina. Naravno, vadenje spužava u tim pionirskim danima mnogo se razlikovalo od današnjeg. Tada se, naime, spušvaranje obavljalo na plićinama i bez ronjenja, najprije ostima, a tek kasnije i primitivnim ronilačkim spravama. Ronilo se najviše do trideset metara dubine, jer prve ronilačke pumpe nisu bile veće kapaciteta. U to vrijeme nisu bile poznate ni kesanske bolesti, pa je bivalo i slučajeva naglih smrti ronilaca, zbog čega su se, sasvim razumljivo, spužvari opravdano plašili većih dubina. Međutim, danas ronilci idu i preko osamdeset metara ispod mora upotrebljavajući, naravno, suvremene uređaje. Levom, preradom i prodajom spužava danas se bavi ribarski

kombinat »Kornat« u Šibeniku. Ronilci s otoka Krapnja, koji uglavnom sačinjavaju lovačke ekipe toga poduzeća, sada miruju. Međutim, nisu bez brige, jer spužve u vodama gdje su lovili naglo ugibaju. Uzroci tome nisu baš potpuno poznati, ima raznih pretpostavki. Može se čuti da je slična bolest vladala negdje poslije prvog svjetskog rata oko Kodčule i Hvara, pa da su i tamo lovišta opustjela. Međutim, Krapnjani se nadaju da tako neće biti i da će oni i ove godine, kao mnogo puta do sada, kada vrijeme za to dode, krenuti u lov na spužve. A do tada će, sasvim razumljivo u njihovim razgovorima ipak vidno mjesto zauzimati nepoznata bolest od koje spužve ugibaju. (B.)

Premalo ljekarna

U posljednje se vrijeme veoma mnogo govori o službi zdravstvene zaštite. Ne jednom bilo je riječi i o ljekarnama. Naime, čini se, da je njihov broj na području šibenske komune malen. Jer nije nimalo zgodno ako čovjek mora iz recimo, Primoštena dolaziti u Šibenik da kupi neki lijek. Tvrdi se da bi bilo potrebno da se upravo na tom primošten-skom području otvori jedna nova ljekarna. Uz to, dobro upućeni vele, da bi trebalo razmisliti i o otvaranju još jedne ljekarne u Šibeniku. Da li je to mišljenje baš potpuno temeljno na stvarnoj potrebi no bi bilo teško utvrditi. Ako bi bilo, onda bi zbilja u tom pogledu trebalo nešto i uraditi. (B.)

Praktična „borba“ protiv šunda u našem gradu

Sa skupštine Komunalne zajednice socijalnog osiguranja

Komunalna zajednica socijalnog osiguranja i njezino poslovanje je potpuno nova stvar, na našem području stara je tek dva mjeseca. To prirodno nameće nesigurnost i neuhodanost. Međutim, materijali i diskusija sa Skupštine te Zajednice od 27. II pruža potpuno drukčiju sliku, zrelosti i pune ozbiljnosti. Skupštinarci su na toj sjednici položili puni ispit društveno odgovornosti. Kao prvu tačku sjednice postavili su Program djelatnosti socijalnog osiguranja i mjere za unapređivanje zaštite osiguranika. Programom su vrlo dobro date osnovne smjernice djelovanja socijalnog osiguranja i odredila politička korištenja sredstava fondova Zajednice. U tom Programu nije izostao nijedan društveni faktor i sve su društve-

Izglasani novi financijski instrumenti

ne snage zajednice dobile konkretne zadatke u provedbi socijalnog osiguranja, a radi pravilnog ostvarivanja prava osiguranih osoba i racionalnog i ekonomičnog trošenja sredstava socijalnog osiguranja. Učestvujući u diskusiji drugovi Baranović Milan, Gačina Svetin, Radić Mladen, Trlaja Boško, Belamarić Miljenko, Vidović Frane izrazili su mišljenje da Program ne smije ostati „slovo na papiru“ nego da svi odgovorni društveni faktori, a u prvom redu zdravstvena služba, treba da nađu sebe u ovoj društvenoj problematici i da će se tek zajedničkim snagama moći postići realizacija Programa Komunalne zajednice. Isto su naglasili drugovi Pačić Šime, potpredsjednik NO općine i Bujas Ante, načelnik društvenih

služba NO općine. Diskusija je ukazala na niz objektivnih poteškoća kojima se zdravstvena služba susreće u pružanju zdravstvene zaštite, ali je isto tako ukazala i na dosta subjektivnih slabosti te službe koje se mogu lako otkloniti. Druge dvije tačke bile su također neobično značajne. Donijeta je odluka o ustupanju financijskih sredstava organizacijama iz kojih će one plaćati bolovanja do 30 dana i troškove zdravstvene zaštite za 30 dana liječenja onih koji se unesreće na poslu. I odluka o uvođenju novog instrumenta dodatnog doprinosa izazvala je živu diskusiju. U diskusiji iznose svoje primjedbe Duvančić, Zorica Tomić, Pavičić, Gačina, Jerkov, Belamarić, Juraga, Vidović i Dukić.

Knin: Proslava Dana žena

U čast 20-godišnjice AFŽ i Prve konferencije žena, ovogodišnji 8. marta — Međunarodni dan žena proslavljen je vrlo svečano u Kninu i na čitavom području općine. U Kninu je održana svečana akademija na kojoj je podnijela referat drugarica Darinka Vukojević. Iste večeri, u Domu JNA, članovi Narodnog kazališta iz Šibenika, izveli su Krljezinu dramu »Adam i Eva«.

Aktivni žena i sindikalne podružnice radnih organizacija priredili su predavanja, prijeme i drugačija sija. 8. marta svečano je proslavljen u Kistanjama, Vrbniku, Golubiću i drugim većim mjestima na području općine. Pionirska radio-stanica Knin, povodom Dana žena i majki emitirala je prigodnu emisiju. (m)

Usvojen Društveni plan

Na nedavnim sjednicama Općinskog vijeća i Vijeća proizvođača usvojeni su Prijedlozi Društvenog plana i budžeta općine Knin za 1963. godinu. Društveni bruto proizvod ukupne privrede planiran je na preko 10 milijardi dinara, što predstavlja porast za 12 odsto u odnosu na prošlu godinu. Također za 11 odsto predviđa se porast društ-

venog proizvoda, a za 10 odsto nacionalnog dohotka. Najveći porast društvenog bruto proizvoda ili preko pet milijardi treba da ostvari industrija kninskog područja, poljoprivreda i saobraćaj. Od novih objekata tokom ove godine pustit će se u pogon Tvornica gipsa u Kosovu, novi depo za dizel-lokomotive, nekoliko dalekovoda, kao i oko 50 odsto površina koje se melioriraju na Kosovu polju.

Na području kninske općine investirat će se u toku 1963. godine milijardu i 279 milijuna dinara. od toga na privredne investicije otpada 844 milijuna, dok ostalo otpada na neprivredne investicije i objekte društvenog standarda. (m)

U KNINSKOJ OPĆINI 269 MILIJUNA ZA FINANCIRANJE ŠKOLA

Narodni odbor kninske općine donio je odluku o određivanju sredstava za financiranje osnovne djelatnosti škola na svome području. Prema toj odluci NO općine uplatit će u Općinski društveni fond za školstvo, ove godine, iznos od 269 milijuna dinara. (m)

Problem prijevoza zaposlenih

Oko 3 tisuće zaposlenih u Šibeniku svaki dan putuje od sela do tvornice i natrag, putuje, a radne organizacije plaćaju prijevoz. Sve u svemu godišnje se nakupi više od 200 milijuna dinara.

Nije rijedak slučaj da se ljudi rano dižu i isto tako kasno kući dolaze. Ako se podatku o cijeni, koju poduzeća plaćaju svakodnevnim putovanjima, doda da radnici na putu proborave nekoliko sati, onda nas ne može začuditi ni činjenica da je broj izostanaka s posla prilično velik, a i naknade za bolovanja i zdravstvenu zaštitu uopće u stalnom su porastu. A da putovanja i rano ustajanje kao i neredovna prehrana utječu na fizičku spremnost i produktivnost svakog radnika suvišno je i spominjati.

Problem je značajan i šibenske radne organizacije trebale bi mu ipak pokloniti više pažnje nego do sada. Jer, to se ne bi smjelo izgubiti iz vida, radnici koji svaki dan putuju, borave čina od njih, nisu pravi industrijski radnici, oni su zaposleni, ali obrađuju i djelić zemljišta što ga posjeduju.

U vrijeme kad se od radnih organizacija traži smanjenje troškova, ekonomičnost i povećana produktivnost, jer bez toga ni jedan od njih ne može biti dobar privrednik, takvo stanje se sve teže može tolerirati. A kako i na koji način pronaći izlaz iz te situacije stvar je svih članova kolektiva i organa radničkog samoupravljanja. (B)

Jubilej „Krke“

Budući da u ovoj godini veslački sport u našoj zemlji slavi dvije značajne obljetnice: 40 godina od osnivanja Veslačkog saveza Jugoslavije i 40-godišnjicu od osnutka veslačkog kluba »Krka«, ni je na odmet da se podsjetimo nastupa reprezentativnih čamaca i postignute uspjehe na veslačkim šampionatima Evrope. Među prvim čamcima koji su prezentirali našu zemlju bili su čamci splitskog »Gusara«, i to gotovo uvijek čamac osmerca koji je zabilježio nekoliko vrijednih uspjeha. Od prvog nastupa 1924. godine u Cirihi, zatim osvajanja drugog mjesta na šampionatu 1929. godine u Bidgošću, pa do nastupa na veslačkim šampionatima u Liežu i Parizu, čamac »Gusara« osvajao pred već tada renomiranih veslačkim reprezentacijama Italije, Danske i Madarske. Na prvom veslačkom šampionatu organiziranom u našoj zemlji, u Beogradu 1932. godine, čamac osmerca »Gusara« osvojio je zlatnu medalju. Šibenska »Krka« je tada po prvi put nastupila u četvercu bez kormilara, te je stigla treća na cilj ispred Švicarske, Holandije i Belgije. Tada je brončana medalja stala krasiti prostorije Doma VK »Krka«.

Slijedeće godine, 1933. u Budimpešti je održano veslačko prvenstvo Evrope. Našu zemlju predstavljalo je tada šest čamaca, od kojih je »Krka« nastupila u osmercu, u četvercu sa i bez kormilara. Od svih naših čamaca najveći uspjeh zabilježili su »Krkina« osmerac, koji je tada osvojio brončanu medalju i treće mjesto. Osmerac je stigao na cilj iza čamaca Madarske i Italije, a ispred Francuske i Švicarske. Od ostalih naših čamaca »Gusarov« dvojac bez kormilara u sastavu Alujević i Baljkas zauzeo je četvrto, a dvojac na pariće HVK iz Zagre-

ba peto mjesto. Na šampionatu u Lucernu »Krkina« osmerac zauzeo je u finalnim borbama peto mjesto. Slijedeće godine u Berlinu nismo postigli neke naročite rezultate. Osmerac »Krke« imao je za protivnike vrlo jake ekipe, tako da se nije uspio plasirati u finalno takmičenje. Od poslijeratnih nastupa najzapaženiji uspjeh postigla je naša reprezentacija na olimpijskim igrama u Helsinkiju 1952. godine, kada je četverac bez kormilara u sastavu Bonačić, Valenta, Trojanović i Šegić osvojio zlatnu medalju i zasluženo priznanje kao jedna od najboljih jugoslavenskih ekipa, koje su se natjecale na ovim olimpijskim igrama. Na šampionatu u Kopenhagenu 1953. godine Perica Vlašić odnio je pobjedu u tri samaca, a na šampionatu u Amsterdamu osmerac splitskog »Mornara« osvojio je brončanu medalju i treće mjesto iza SSSR i Danske, 1955. godine na šampionatu u Belgiji četverac bez kormilara »Krke« slavio je jedan od svojih najvećih uspjeha u poslijeratnom razdoblju. U sastavu Lambaša, Živković, Despot i Radečić »Krka« je u vrlo jakoj konkurenciji izborila časno četvrto mjesto u Evropi. (j)

BSK - ŠIBENIK 4:3 (2:2)

Zakazala obrana

Igrano u Slavenskom Brodu, gledalaca 4.000. Sudio Gruškovič iz Zagreba dobro. Strijelci: Nadoveza (11 metara) i Orošnjak 2 za »Šibenik«, a Kostić, Mekić i Teskera 2 za BSK.

»ŠIBENIK«: Rančić, Cvitanović, Iljica, Zepina, Zaja, Miljević, Marenci, Orošnjak, Nadoveza, Aralica, Marinić.

BSK: Vidaković, Pavičić, Dugalić, Bojić, Aračić, Biba, Teskera, Lojen, Kostić, Crnković, Makić.

O prošlonedjeljnoj utakmici u Slavenskom Brodu donosimo izvještaje trenera Luštica i desnog kralja Marencija.

Trener Luštica: Susret koji smo prema šansama trebali riješiti u našu korist izgubila je obrana. Svih 6 igrača u obranbenom redu potpuno je zakazalo. Za minimalan poraz trebamo zahvaliti odlučnoj igri Nadoveze, Orošnjaka i Marencija, koji su uložili maksimum napora od početka do kraja. Obrana nije bila u stanju da se suprostavi oštroj igri domaćina. Poslije stanja 3:3 trebali smo pobijediti. Igra je bila lijepa i interesantna, ali se dosta osjećalo odsustvo Friganovića i Rore.

Damir Marenci: Navala je nesumnjivo izvršila svoj zadatak, jer je postigla tri zgoditka, Borila se zdušno za svaku loptu. Kod stanja 3:3 bili smo u prilici da postignemo vodeći zgoditak. Za nedjeljni minimalan poraz najveći dio krivice leži na obrani koja je igrala dosta konfuzno i mnogo griješila, te je dozvoljavala protivničkim igračima da iz povoljnih situacija tuku na vrata.

U prvom poluvremenu odvijala se igra ravnopravnih takmaca i sa najzmjeničnim napadima. U nastavku domaća ekipa je imala nešto više od igre, ali nakon 3:3 navalna petorka »Šibenik«, uputila je na vrata više oštirih udara. Inače igra je bila dinamična i na momente oštra, u čemu su ton davali domaći igrači. Prema prikazanoj igri neriješen rezultat bio bi najrealniji.

»DOŠK« — »SLAVEN« 7:0 (5:0)

Posljednju nedjelju pred početak prvenstva »DOŠK« je uskočilo odigravši prijateljski susret pred svojim gledaocima sa »Slavenom« iz Trogira. Domaći tim je zaslužio pobijediti visokim rezultatom 7:0 (5:0).

Sport

REZULTATI 17. KOLA

BSK — Šibenik 4:3, Lokomotiva — Rudar 2:0, Olimpija — Istra 2:0, Karlovac — Maribor 1:3, Borac — Famos 3:0, Celik — Split 1:1, Borovo — Varteks 2:1, Slavonija — Trešnjevka 1:4.

TABLICA

Trešnjevka	17	11	2	4	39:18	24
Celik	17	9	4	4	26:17	22
Olimpija	17	8	5	4	30:21	21
Istra	17	9	3	5	30:26	21
Slavonija	17	8	4	5	27:23	21
Varteks	17	5	7	5	22:16	17
Maribor	17	5	7	5	22:21	17
Famos	17	6	5	6	24:23	17
Borovo	17	7	3	7	20:21	17
Rudar	17	6	3	8	19:27	15
Borac	17	5	5	7	26:31	15
Šibenik	17	6	2	9	33:31	14
BSK	17	4	6	7	28:32	14
Lokomotiva	17	4	5	8	23:24	13
Split	17	4	5	8	14:30	13
Karlovac	17	3	6	8	12:26	12

PAROVI 18. KOLA

Šibenik — Lokomotiva, Maribor — Olimpija, Varteks — Celik, Rudar — Slavonija, Trešnjevka — Borovo, Split — Borac, Istra — BSK, Famos — Karlovac.

DALMATINSKA NOGOMETNA ZONA

Uspjeh DOŠK-a u gostima

U nedjelju je započela druga etapa prvenstva u Dalmatinskoj zonskoj ligi, u kojoj se natječu klubovi s područja podsava za Split, Šibenik, Zadar i Gospić. U 12. kolu zabilježena su dva veća iznenađenja. Ekipa DOŠK-a pobijelila je u gostima »Orkan«, a vodeći »Jadran« izgubio je u susretu sa »Solinom« bod na svom terenu. Do većih promjena na tablici nije došlo. Evo rezultata: Višočica — Metalac 1:1, Jadran — Solin 1:1, Junak — Tekstilac 4:1, Zadar — Dinara 5:2, Rudar — Jugovinil 1:2 i Orkan — DOŠK 0:1.

Govori Ante Validžić

Nemamo prikladnih prostorija

Navratili smo do prostorija stolnoteniskog kluba »Šibenik«. Nekoliko mladića uporno je prebacivalo bijelu lopticu s jednog kraja stola na drugi. Sa strane je stajao ANTE VALIDŽIĆ. Promatrao je svoje pulene. Kada smorekli što je cilj našega posjeta, rado je pristao da razgovaramo. No, prije nego što pročitate taj razgovor, predstaviti ćemo vam druga Validžića, za kojeg zacijelo znate da je pionir stolnog tenisa u našem gradu. Iako još uvijek aktivan igrač, on sada u klubu vrši dužnost tehničkog referenta, a pored ostalih funkcija je i član Izvršnog odbora stolnoteniskog saveza NR Hrvatske.

Na naše pitanje da nam kaže kada je u svojoj dugoj karijeri gledao najbolji stolni tenis, rekao je:

— Vjerujem da neću pogriješiti ako kažem da sam najbolji stolni tenis gledao na svjetskom prvenstvu što je 1959. godine održano u Dortmundu. Istini za volju, sve do polufinala borbe nisu bile na očekivanim nivou, ali ono što sam kasnije imao prilike gledati može se nazvati pravim savršenstvom. Tako nešto, teško da ću ikada više vidjeti. Naročito je bila lijepa finalna borba između pobjednika Kineza Jang-Kuo-Tuana i madžarskog igrača Sido-a.

U svojoj sportskoj karijeri odigrali ste velik broj mečeva. Kojih se pobjeda najradije sjećate?

— Bilo je dosta pobjeda, veoma dragih, a bilo je i poraza, naravno. Nije se lako odlučiti za najdražu pobjedu. No, kada već insistirate na tome, onda bih mogao spomenuti dobijene susrete s tadašnjim juniorskim prvacima Jugoslavije Jumeškom i Kovčićem.

Zanimalo bi nas kako ste prolazili na dalmatinskim stolnoteniskim prvenstvima?

— Prije svega moram konstatirati da nikada nisam uspio biti prvak Dalmacije. Nekoliko sam puta imao pravi peh. Možda o tome govori dijelom i podatak da sam čak osam puta bio drugi, dva puta treći i jedanput četvrti.

Vi ste i danas aktivni igrač?

— Da, još uvijek nastupam ne mislim na povlačenje s borilišta. Dapače, sada nastupam i vježbam s više entuzijazma nego što ga je bilo ranije. Dok sam ranije poraze nekako lakše doživljavao, danas me oni mnogo više žaloste. Istina, mladi nadolaze, ali to ne znači da se mi iz starije garde moramo predati. Naprotiv.

Kad ste već spomenuli mlade zanimalo bi nas kakvo je sada stanje u našem klubu?

— Žalosno, ali je činjenica da stolnoteniski klub »Šibenik« stagnira. Nemamo podesnih prostorija i to jako koči rad. Pored toga nemamo gotovo nikakvih financijskih sredstava. Kada bi se riješili ti problemi rad kluba bi apsolutno pošao naprijed, jer je interes omladine za stolni tenis vrlo velik.

Vi ste se afirmirali i kao stolnoteniski sudac?

— Pa tako nešto. Sudio sam velik broj ekipnih međuzdravnih Francuska — Čehoslovačka, Jugoslavija — Zapadna Njemačka i Danska — Poljska. Gotovo zaboravismo zapisati jedan svježi podatak. Nedavno je Ante Validžić dobio na dar od STS Hrvatske trofej — skulpturu što ju je izradio Miljenko Stančić. Tu statuu, u stvari priznanje za životno djelo, dobilo je još samo nekoliko stolnoteniskih radnika iz naše republike.